

322 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலவுடைமைக்கு உச்சவரம்பு வரையறுத்தல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு

[1972 ஏப்ரல் 4]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்) : தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு, நிலச் சீர்திருத்த (நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு வரையறுத்தல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவை (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 15/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள ஆளுநர் அவர்கள் தம் இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

(6) அரசினர் சட்டமுன் வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1972 ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நில உடமைக்கு உச்சவரம்பு வரையறுத்தல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 15/1972).

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Mr. Chairman, Sir, I beg to move—

“That the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Second Amendment Bill, 1972 * (L.A. Bill No. 15 of 1972) be taken into consideration”.

Under sub-section (5) of section 5 of the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Tamil Nadu Act, 58 of 1961), the maximum extent of land which a family consisting of more than five members can hold is 60 standard acres. It has been decided to reduce this maximum extent from 60 standard acres to 40 standard acres, as announced by the Chief Minister in his Budget speech on the 1st March 1972.

The Committee of Legislators of both Houses constituted to review the exemptions contained in the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Tamil Nadu Act 58 of 1961), has recommended the deletion of the exemption in respect of hill areas contained in section 73 (v) of the Act. The Government have accepted this recommendation.

Sub-clause (2) of clause (40) of section 3 of Tamil Nadu Act 58 of 1961 prescribes the formula for conversion of ordinary acres into standard acres in respect of lands in the Kanyakumari district the wet lands irrigated by rain-fed tanks in Kanyakumari district are not covered by this formula. It has, therefore, been decided to amend sub-clause (2) of clause (40) of section 3 of the Act so as to treat the wet lands irrigated by rain-fed tanks in the Kanyakumari district to be on a par with the dry lands irrigated by rain-fed tanks for the purpose of calculation of standard acre.

Under section 60 of the said Act, the cultivating tenant's ceiling area means 5 standard acres. According to sub-rule (2-A) of rule 51 of the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Rules, 1962, where the authorized officer finds that the land held by a culti-

* Published in the Tamil Nadu Government Gazette Extraordinary dated 30—3—1972.

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலவுடைமைக்கு 323 உச்சவரம்பு வரையறுத்தல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு

4th April 1972]

[Thiru P. U. Shanmugam]

vating tenant in excess of the cultivating tenant's ceiling area is more than $\frac{1}{2}$ an acre in the case of wet lands and one acre in the case of dry lands, the authorised officer may for reasons to be recorded in writing leave such excess land in the possession of the cultivating tenant. On the recommendations of the Committee on Subordinate Legislation, it has been decided to incorporate the above provision in the Act by amending section 62 suitably.

According to clause (iv) of section 73 of the said Act nothing contained in the Act shall apply to any land held by any industrial or commercial undertaking other than a co-operative society, which in the opinion of the Government *bona fide* carries on industrial or commercial operation and which is approved by the Government. Under this section, if the approval is given by the Government, then the industrial or commercial undertaking can hold any extent of land. There is no power under this section to restrict the extent of land in respect of which the undertaking should enjoy the exemption. It has, therefore, now been decided to provide in new section 37-A that an industrial or commercial undertaking should apply to the Government for permission to hold or acquire land in excess of the ceiling area. The exemption will be applicable only in respect of those lands specified in the order granting permission, provided that the conditions specified in the order granting exemption are complied with.

Section 111 of the said Act, empowers the Government to issue orders to remove any difficulty that may arise in giving effect, to any of the provisions of the Act. The Supreme Court in *Messrs. Jalan Trading Company V. Mill Mazdoor Sabha* (1967 I S.C.J. 189) has observed that the power to remove difficulty by altering the provisions of the Act would in substance amount to exercise of legislative authority and that such power cannot be delegated to an executive authority. This opportunity has, therefore, been availed of to omit section 111.

The Bill seeks to achieve the above objects.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

THIRU N. K. PALANISWAMY : Sir, I move the following amendment :—

“That the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Second Amendment Bill, 1972 (L.A. Bill No. 15 of 1972) be referred to a Select Committee consisting of.....Members of the Assembly”.

The amendment was duly seconded.

திரு. என். கே பழனிசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த நிலச்சீர்திருத்தம் இரண்டு நோக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. என்று கிராமப்புறங்களில் உள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்

324 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலவுடைமைக்கு உச்சவரம்பு வரையறுத்தல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

[1972 ஏப்ரல் 4]

போக்குவது, இன்னொன்று, விவசாயிகள் மத்தியில் பணத்தை உண்டாக்குவது. ஆகவே இந்தத் தடை காரணமாக உழைப்புச் சக்திகள் தங்களுக்கு உரித்தான உழைப்பை உபயோகிக்கமுடியாமல் தடங்கல் செய்கிறார்கள். இது கம்யூனிஸ்டுகள் மட்டும் ஏதோ நிலம் இருக்கிறது, அதைப் பங்கிட்டுப் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பொறுமையால் சொல்வதல்ல. நாடு முன்னேற வேண்டும், நாட்டிலுள்ள தொழில்கள் வளரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்லப்படுகிறது. முதலாளிகள் ஏராளமான தொழிற்சாலைகளைக் கட்டலாம். அதில் உற்பத்தியாகக்கூடிய பொருள்கள் விற்பனையாக வேண்டுமென்றால் அவற்றை விவசாயிகள் வாங்க வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்குப் பணம் வேண்டும். இந்த அடிப்படையான நோக்கத்தைக் கொண்டதுதான் நிலச்சீர்திருத்தம்.

நிலச்சீர்திருத்தம் பீஸ்மீலாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அப்படித் துண்டு துண்டாக கொண்டுவரப்படுவதின் காரணமாக எந்த நோக்கத்தோடு இந்த சட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றுகிறோமோ அது நடைமுறையில் வராமல் தப்பித்துக் கொள்வதற்கு வழியிருக்கிறது. ஆகவே ஒரு காம்பிரி ஹென்ஸிவ் பில்லாக வந்திருந்தால் நலமாகயிருக்கும்.

1958-ல் உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று காங்கிரஸ் ஆட்சிக்காலத்தில் எல்லாப் பக்கத்திலும் சொன்னார்கள். இம்மாதிரிக் கொண்டுவரப்போகிறோம், என்ன செய்கிறீர்கள் என்று கேட்டு மூன்று வருடங்கள் கழித்து 1961-ல் அதை சட்டமாக கொண்டுவந்தபோது யாருக்கும் மிச்சம் இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டது. 30 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர்கள் என்று வைத்தார்கள். அதற்கேற்றபடி 30 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்று பிரித்து எழுதி வைத்துவிட்டார்கள். ஏருமையின் பெயரிலும்—மோகன் என்ற பெயர் வைத்த ஏருமை—எழுதி வைக்கப்பட்டது, நாயின் பெயரிலும் எழுதிவைக்கப்பட்டது. முப்பது ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்று வைத்தும் வலிவலம் தேசிகருக்கும், தர்மபுரம் ஆதினத்திற்கும், சாமியப்ப முதலியாருக்கும் அப்படியே இருக்கிறது. பூமி கொஞ்சம் கூடக் குறையவில்லை. நாம் போட்டோம் 15 ஏக்கர் என்று. 30-ல் பாதி என்று வைத்தால் பாதியாவது வந்தாகவேண்டும். ஆனால் காங்கிரஸ் ஆட்சிக்காலத்தில் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டபோது நிலம் கிடைக்கவில்லை, அதில் பாதியாகக் குறைத்து இந்தச்சட்டம் போடப்பட்டும் விவசாயிகளுக்கு நிலம் கிடைக்கவில்லை.

இராமநாதபுரத்தில் திரு. முத்தையா செட்டியாருக்குச் சேர்ந்த 400 ஏக்கர் நிலத்தை அவர்களே எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சர்க்காருக்கு எழுதியும் இன்னும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லையென்று சொல்லப்படுகிறது. பட்டகாரருக்கு ஆயிரம் ஏக்கர், அவர் தம்பிக்கு ஆயிரம் ஏக்கர் என்று இப்படிப்பட்ட நிலையில் விதிவிலக்குச் செய்தோம். ப்ரசிடென்ட் அப்ரூவல் கிடைத்துவிட்டது. இன்னும் ஏன் நோட்டீஸ் கொடுக்கவில்லை? சென்ட்ரல் லான்ட் ரிபார்ம்ஸ் கமிட்டி சிபார்சு செய்திருக்கிறது. மாநிலங்கள் பூரா விலும் ஒரு பேஸிஸில் ஒரு குடும்பத்திற்கு இவ்வளவு என்று வரையறுக்கப்படவேண்டும் என்று. தண்ணீர் வசதி உள்ள இடம் என்றால் 18 ஏக்கர், வறட்சியாக இருக்கிற பகுதி என்றால் 56 ஏக்கர் வரையில் என்று விதிக்கலாம் என்றிருக்கிறது. ஆக்ட் 17 ஆஃப் 1970 இருக்கிறது. ஐந்து பேர்கள் உள்ள குடும்பத்திற்கு பதினைந்து ஏக்கர்கள், அதற்கு

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலவுடைமைக்கு 325 உச்சவரம்பு வரையறுத்தல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு

1972 ஏப்ரல் 4]

[திரு என். கே. பழனிசாமி]

மேல் ஒவ்வொருவருக்கும் ஐந்து ஏக்கர், அப்படி 25 ஏக்கர் வரையில் கொடுக்கலாம் என்ற திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*திரு. எ. எம். இராஜா : தலைவரவர்களே, இப்போது ஒரு குடும்பத்திற்கு 60 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்று இருப்பதை 40 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்று கொண்டு வரும் இந்தச் சட்டத்தை ஆதரித்து, ஒரு சிலருத்துக் களைக் கூற விரும்புகிறேன். 1960 ஆண்டு முதலிலே உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்தபோது, அந்த உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின் மூலமாக உபரி நிலம் கிடைக்கவில்லை என்று எனக்கு முன்னால் பேசிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் பழனிசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவந்த பின் அதனால் ஒரு ஏக்கர் நிலம் கூடக் கிடைக்காத தற்கு என்ன காரணம்? அந்த உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்த தற்குப்பின்னால், சட்டங்கள் நல்ல முறையில் செயல்படுத்தப்படவில்லை என்பதுதான். அந்த உச்சவரம்புச் சட்டத்தை எப்படி ஏமாற்றி இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பாரக்கவேண்டும். ஒருவருக்கு 30 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் அளவுக்கு மேல் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது, அதற்கு மேல் நிலம் வைத்திருக்கிறார்களா என்று சொல்வதற்கு, ஆதரைஸ்ட் ஆபீசர்ஸ் என்று ஒரு அதிகாரியை நியமித்தார்கள். அவர் தான் ஒருவருக்கு எவ்வளவு சர்பிளஸ் நிலம் இருக்கிறது, அல்லது இல்லை என்பதை நிர்ணயிக்கக்கூடிய அதிகாரம் பெற்றவர். அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளைப் போட்டும் நமக்கு 10 ஏக்கர்கூட கிடைக்காத நிலைமை இருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் சரியாகச் செயல்படுத்தப்படவில்லை, அந்தச் சட்டம் ஏமாற்றப் பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் இதிலிருந்து தெரிகிறது.

சட்டம் உண்மையான நோக்கத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டிருக்குமானால், அந்தச் சட்டம் எந்தத் தேதியிலிருந்து அமல்படுத்தப்படவேண்டுமோ—அதாவது 6-4-60 லிருந்து அமல்படுத்தப்படவேண்டுமானால்—அதற்கு முன்பு 4 மாதங்களுக்குமுன்பே என்னென்ன நிலங்கள் விறகப்பட்டனவோ, குறிப்பாக, பெரும் நிலச்சுவான்தார்கள் எவ்வளவு நிலங்களை விற்பனை செய்தார்கள், அது செல்லாது என்று சொல்லியிருக்கவேண்டும்.

உதாரணத்திற்காகச் சொல்கிறேன், அப்போது அமைச்சராக இருந்தவர் முன்னாள் முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் பெண் சரோஜினி வரதப்பன் என்பவர் 8-12-1959 முதல் 4-4-1960 வரையில் அவர்களுடைய நிலங்கள் 27 ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்களை விற்பனை செய்தார்கள். ஒரு அமைச்சரின் மகள் அதுவும் சாதாரண அமைச்சர் அல்ல, மிகவும் சக்தி வாய்ந்த அமைச்சர், அந்தக்காலத்தில அவரிடத்தில் போலீஸ் துறை இருந்தது, நீதி மன்றம் இருந்தது, உணவுத் துறை இருந்தது, அதோடு அவர் அமைச்சரவையில் இரண்டாவது நிலை பெற்று இருந்தார்கள்—காமராஜர் முதலமைச்சர், இப்படிப்பட்ட செல்வாக்கு உள்ள அமைச்சர்—அவர்களுடைய வீட்டில் இந்தமாதிரி விற்பனை இருக்கிறார்கள். சட்டம் வந்தது, 6-4-1960ல் அவர்கள் 4-4-1960-ல் விற்பனை செய்தார்கள் அதாவது சட்டம் வருவதற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு விற்பனை செய்தார்கள், அது சட்டப்படி ஒத்துக்கொள்ளலாம் என்றாலும் சட்டம் வந்ததற்குப் பிறகு, வரதப்பன் என்பவர் அவர்களுடைய நிலத்தை விற்பனை செய்தார்கள். அந்த வரதப்பன் யார், முன்னாள் முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்களின் மருமகன்.

326 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலவுடைமைக்கு உச்சவரம்பு வரையறுத்தல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு

[1972 ஏப்ரல் 4]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இப்போது இருக்கக்கூடிய சட்டத்திற்கும், கனம் அங்கத்தினர் பேசுகிற கருத்திற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. ஏற்கெனவே பல தடவைகள் அதுபற்றிப் பேசியாகிவிட்டது. மீண்டும் அதையே பேசிக்கொண்டிருப்பதால் சபையின் நேரம் வீணாகிறது. உறுப்பினர் அவர்கள் பழைய கதையைப் பேசிக்கொண்டிருப்பதற்கான காரணம் என்ன?

திரு. நா. வீராசாமி: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், தலைவரவர்களே, மன்றத்திலே கருத்துக்களை எடுத்து வைப்பதற்கு உறுப்பினர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அவர் பேசுவது இந்த மன்றத்தின் நேரத்தை வீணாக்குவது என்று இன்னொரு உறுப்பினர் பேசுவது, உறுப்பினரின் உரிமையைப் பாதிப்பதாகாதா?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: ரெபடிஷன் வேண்டாம் என்றுதான் சொல்கிறோம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்): இந்தப் பிரச்சனை பல முறை பேசப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதைச் சுருக்கமாகப் பேசி முடித்து விடுங்கள்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா: நான் எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்று சொல்வதற்குள்ளாக திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் குறுக்கிட்டுவிட்டார்கள். சட்டம் எப்படி எமாற்றப்பட்டிருக்கிறது, சட்டம் எப்படிச் செயல்படுத்தப்படவில்லை என்று எடுத்துக்காட்டத்தான் அவற்றைக் கூறினேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்): கடந்த காலத்தில் எப்படியெல்லாம் சட்டம் எமாற்றப்பட்டிருக்கிறது, இந்த காலத்தில் அதை எப்படித் தவிர்க்கவேண்டுமென்பதற்காக அவற்றைச் சொல்கிறீர்கள் என்பது புரிகிறது. பல முறை அந்தப் பிரிச்சினையைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் நேரம் கருதி, சுருக்கிக்கொண்டு வேறு பிரச்சனைக்குச் செல்லுங்கள்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா: 1960-ல் வரதப்பன் என்கிறவர், முன்னாள் முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்களின் மருமகன், 137 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரை 47 பேருக்கு விற்று இருக்கிறார்கள், வாங்கியவர்கள் ஏழை மக்கள், பெரிய பணக்காரர்கள். அவர்களுக்கு இருந்த சர்பிளஸ் நிலத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வதாக இருந்தால் அதை வாங்கிய ஏழை மக்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்குமா, அல்லது நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்குக் கொடுக்குமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஏராளமான ஏழை மக்கள் அதை வாங்கியிருக்கிறார்கள், பணம் கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதே போல் பணக்காரர்களும் வாங்கி இருக்கிறார்கள். சீனிவாசா பாரம் என்று பூந்தமல்லிக்கு அருகில் ஒரு பாரம் இருக்கிறது. அதை ஒரு பெரும்பணக்காரர் வாங்கியிருக்கிறார். எங்குமே பார்த்து இருக்கமுடியாது, தோட்டத்திற்கு காம்பெளண்டு சுவர் கட்டியிருப்பதை, ஆனால் இந்தபார்க்கும்

1972 ஏப்ரல் 4] [திரு ஏ. எம். இராஜா]

கட்டியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு பெரிய பணக்காரர்களாக இருந்தால் இப்படிப்பட்ட காம்பெளண்ட் சுவர் கட்டியிருப்பார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

அரசு உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவருவது ஏழை, நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்காகத்தான். இப்படி சட்டத்தின் சந்து பொந்துகளில் நுழைந்து ஏமாற்றியிருப்பவர்களிடமிருந்து நிலத்தை வாங்குவதற்காக வழிவகை என்ன என்பதை அரசு கவனிக்கவேண்டும். நியாயமாகப் பார்க்கப்போனால், சட்டத்தின் சந்து பொந்துகளில் நுழைந்து இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கத்தை ஏமாற்றியவர்களுக்குக் கடுமையான கிரிமினல் தண்டனை கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன். அன்று அமைச்சராக இருந்த பக்தவத்சலம் அவர்கள் இதற்கு உடந்தையாக இருந்திருக்கிறார்கள். அன்று சட்ட அமைச்சராக இருந்த, மிகவும் திறமை வாய்ந்த, மிகவும் நேர்மையானவர் என்று சொல்லப்படுகிற கோவை மாவட்டத்தை சேர்ந்த சுப்பிரமணியம் அவர்கள், அன்று இந்தச் சட்டத்தை ஏமாற்றியவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாம். அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்காததால் அவர்களும் அதற்குத் துணை போய் இருக்கிறார்கள் என்றுதான் பொருள். அன்று முதலமைச்சராக இருந்த காமராஜர் அவர்களும் துணை போய் இருக்கிறார் என்றுதான் பொருள். அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வரதப்பன் விவகாரம் மிகவும் முக்கியமான விவகாரம். வருவாய்த் துறை அமைச்சர் சட்டமன்றத்திற்கு ஒரு அறிக்கைமூலம் அதைத் தெளிவு படுத்தல் வேண்டும். அப்போதுதான் நாட்டிற்கு அது தெளிவாகும். அப்படிச் செய்தால் வருங்காலத்தில் உச்சவரம்புச்சட்டத்தை ஏமாற்றுவவர்கள் தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்ற நிலைமை ஏற்படும் என்று கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்திலே பல முக்கியமான, நல்ல கருத்துக்களைக் கொண்டுவந்து இருக்கிறார்கள். இப்படி அடிக்கடித் திருத்தங்கள் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்திலே கொண்டுவருவதைக் காட்டிலும் முழுவதுமாக உட்கார்ந்து தமிழகத்தில் உள்ள சூழ்நிலையில் என்னென்ன மாறுதல்களை செய்யலாம், எவ்வளவு ஏக்கர் நிலங்கள் ஒரு குடும்பம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று முடிவுக்கு வந்து அதைச் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். பொதுமக்களுக்கும் அப்போதுதான் ஒரு நிம்மதி ஏற்படும். இதற்கு முந்தி சட்டம் வந்தபோது 60 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்று வைத்தோம். இப்போது 40 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறோம். நம்முடைய பக்கத்திலே உள்ள தீவிரவாதிகள் இது போதாது 20 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்று ஆக்குங்கள் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்த்தால் பொதுமக்களுக்கு ஒரு குழப்பம் ஏற்படும். எவ்வளவுதான் நிலம் வைத்துக்கொள்ளலாம். எப்படியும் பிழைப்பு நடத்தலாம் என்பதை அரசாங்கம் தெள்ளத்தெளிவாகச் சொல்லிவிடவேண்டும். ஏன் இதைச் சொல்லை? என்று என்றால், நாங்கள் ஆட்சியில் இருந்த போது 30 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்று கொண்டுவந்தோம். அப்படி வைத்தால் விவசாயிகளுக்கு என்ன வருமானம் வரும் என்பதையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டுதான் வைத்தோம். அவனுக்கு

328 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்த (நிலவுடைமைக்கு உச்சவரம்பு வரையறுத்தல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன் வடிவு

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1972 ஏப்ரல் 4]

என்ன செலவாகும் என்பதையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டுதான் வைத்தோம். அவனுக்கு என்ன உற்பத்தி வந்தால் அவன் கஷ்டப்படாமல் இருப்பான் என்பதையும் பார்த்தோம். அவன் பயிர் பாழாகி விட்டால் அவனுக்கு கிராப் இன்ஷூரன்ஸ், கேட்டில் இன்ஷூரன்ஸ் என்று எதுவும் கிடையாது. இனிமேல்தான் கொண்டு வரப்போகிறோம். அவர் களுடைய குடும்பமும் மற்ற குடும்பங்கள்போல் சமுதாயத்தில் இருக்க வேண்டும். முதலில் 30 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்றோம், அது 15 ஆயிற்று. அப்புறம் அது 5 ஆகும் அப்புறம் அது 2 ஆகும். கனம் மாரிமுத்து அவர்கள் சொன்னார்கள் 2 ஏக்கரில் 20,000 சம்பாதிக்கலாம் என்று.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : 2 ஏக்கரில் ரூ. 20,000 வரும் என்று நான் சொல்லவில்லை. 12 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கரில் என்று சொன்னேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நல்ல காலம் 12 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்று சொன்னீர்கள். 1958-ல் ஒரு உயர்மட்டக்குழு போட்டு ஒரு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தோம். எப்படியும் ஒரு நல்ல சீர்திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கொண்டு வந்தோம். அகில இந்தியாவிலும் பிற மாநிலங்களில் நிலச் சீர்திருத்தம் வருவதற்கு முன்னால், தமிழகம் நிலச் சீர்திருத்தத்தில் வழிகாட்டியாக இருந்திட வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இல்லை. வையபிள் யூனிடஸ், அதாவது சாதாரணமாக ஒரு விவசாயிக்கு எத்தனை ஏக்கர் நிலம் இருந்தால், பொருளாதார அடிப்படையில் அந்த விவசாயி முழு கவனத்தையும் செலுத்தினால், மண் வளத்திற்கேற்ப, மழைச் செல்வத்திற்கேற்ப அவனுக்கு எவ்வளவு நிலம் தரவேண்டும் என்று ஆரஅமர யோசித்து முடிவு எடுப்பது மிக அவசியம். ஏனெனில் நாம் வருஷா வருஷம் சீர்திருத்தம் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். 60, 40, 30, 20 என்று இப்படிப் போய்கொண்டிருப்பது நல்லது அல்ல. இதைச் சரியான முறையில் ஆராய்ச்சி செய்து ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வரவேண்டும். ஏனெனில் நம் நாட்டில் மக்கள் தொகை அதிகம். ரஷ்ய நாட்டில் (The tiller of the soil can become the owner) ரஷ்ய நாட்டில் மக்கள் தொகை குறைவு. நிலப்பரப்பு அதிகம். நம்முடைய நாட்டில்தான் கோடிக்கணக்கில் பெருக்கிக்கொண்டே இருக்கிறது மக்கள் தொகை. நிலத்தை உழுகின்றவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், நிலம் - இருக்குமா என்பதே ஆராய்ச்சிக்குரியது, உழுகிறவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்பதை வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இதையெல்லாம் ஆரஅமர யோசித்துச் செய்ய வேண்டும். ஒருவனுக்கு எத்தனை ஏக்கர், ஒரு குடும்பத்திற்கு எத்தனை ஏக்கர் என்ற கொள்கை அடிப்படையில் இந்தச் சீர்திருத்தங்களையெல்லாம் செய்யவேண்டும். ஒரு திட்டவட்டமான முடிவுக்கு வந்தபிறகு இந்தச் சீர்திருத்தத்தைச் செய்ய வேண்டும். ஒரு விவசாயினுடைய தேவையையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஒருவருக்கு அரை ஏக்கருக்கு மேல் கொடுக்கக் கூடாது என்றால், அது வையபிள் யூனிட்டாக இருக்குமா என்பதையும் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். பொருளாதார அடிப்படையில் சரியாக இருக்குமா என்பதையும் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.....

1972 ஏப்ரல் 4]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இருக்கிற உழவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டும் என்பது கொள்கை அல்ல. இருக்கிற நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் கொள்கை. அடிப்படையில் வித்தியாசமான வாதத்தை வைத்துக்கொண்டு பேசுவதில் அர்த்தம் இல்லை. எவ்வளவு ஆட்கள் இருக்கிறார்களோ அவர்கள் எல்லோருக்கும் நிலம் கொடுக்க வேண்டும் என்று பொருள் வைத்துக்கொண்டு விவாதித்துக்கொண்டிருப்பதில் பலன் இல்லை. இருக்கிற நிலங்களை எவ்வளவு பேர்களுக்குப் பிரித்துக்கொடுக்கலாம், உழவர்கள் அதை வைத்துக் கொண்டு எப்படி வாழ முடியும் என்பதுதான் இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய பிரச்சனை. சமுதாயப் புரட்சி ஏற்படும்பொழுது இதை எல்லோரும் வரவேற்பார்கள் என்றுதான் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தச் சட்டத்தின்மூலம் நிலத்தை எடுத்து, துண்டு துண்டாகப் போட்டு அரைசெண்டு, ஒரு செண்டு என்று ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் கொடுப்பது என்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கை அல்ல. எந்த அரசாங்கத்திற்கும் அப்படிப்பட்ட கொள்கை இருக்க முடியாது. இந்த அரசாங்கமும் அப்படிப்பட்ட கொள்கையை வைத்துக்கொள்ளவில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நான் சொல்கிறேன், 100-க்கு 75 பேர்கள் உழவர்கள். அவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் எப்படிப்பிரித்துக் கொடுக்க முடியும். எந்த வகையில் பிரித்துக் கொடுக்கமுடியும் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். கொள்கை அளவில் கோஷம் போட்டுவிட்டுப் போகாமல், நடைமுறையில் நடக்குமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். பிரித்துக் கொடுக்கும்பொழுது அனுகூலமிக் யூனிட் என்ற அளவில் பிரித்துக் கொடுப்பது சரியல்ல. இந்த அரசாங்கம் இதை நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். உழவர்கள் நிலம் இல்லாமல் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்குப்பிற்போக்குக் கட்சி எதுவும் கிடையாது. எல்லாம் முற்போக்கு எண்ணம் உள்ள கட்சிகளாகத்தான் இருக்கின்றன. ஆனால், நடைமுறையில் என்ன நடக்கும் என்பதைப்பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்த்து பிறகு இதைச் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று இந்தச்சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். Industrial or commercial undertaking should apply to Government for permission to hold the land இது வரவேற்படவேண்டிய தீர்மானம். பல ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர்களைப் பல இண்டஸ்ட்ரியல் அண்டர்டேகிங்ஸ் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏன் அவ்வளவு தூரம் போக வேண்டும்? அரசு நடத்துகின்ற தொழிற்சாலைகளில் பல ஏக்கர் நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டு பிரயோசனம் இல்லாமல் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக சேலத்தில் 24,000 ஏக்கர் தேவைப்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது அதில் 7,000 ஏக்கர் தேவையில்லை என்று விலக்கியிருக்கிறார்கள். மீதியிருக்கக்கூடிய நிலங்களில் எத்தனை ஏக்கர் தேவைப்படுகிறது என்பது ஆராய்ச்சிக்குரியது. லீலிங் ஏரியா 15 ஏக்கர் என்று சொல்லப்படுகிறது. இண்டஸ்ட்ரியல் ஆர் கமர்ஷியல் அண்டர்டேகிங்ஸ் ஆகியவைகளை தரம் வாரியாகப் பிரித்து, பெரிய அண்டர்டேகிங்ஸ் மால் அண்டர்டேகிங் என்று பிரித்து, அப்படி ஒவ்வொரு தரத்திற்கும் எத்தனை லீலிங் ஏக்கர் என்று நீங்கள் தராவது வரையறுத்திருக்கிறீர்களா? இல்லையென்றால், 15 ஏக்கருக்குமேல் எந்த இண்டஸ்ட்ரியல் அண்டர்டேகிங்கும் வைத்திருக்கக்கூடாது என்றால், பல நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர்களை அவைகள் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். நூற்றுக்

330 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்த (நிலவுடைமைக்கு உச்சவரம்பு வரையறுத்தல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன் வடிவு

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1972 ஏப்ரல் 4]

கணக்கான ஏக்கர்களை ஏன் இதுவரையிலும் வைத்திருக்கிறார்கள்? ஒரு காலத்திற்குத் தேவைப்படும் என்று சொல்லி. அலுமினியம் பேக்லியைப் பற்றிக் கூட அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். 600, 700 ஏக்கராவை வளைத்துப் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இண்டஸ்ட்ரியல் அண்டர்டேகிங் எவ்வளவு பெரிய தொழிற்சாலையாக இருந்தாலும், எந்தத் தொழிற்சாலையாக இருந்தாலும், 15 ஏக்கருக்கு மேல் வைத்திருக்கக்கூடாது, அதற்கு மேல் நிலம் வேண்டுமானால் அரசாங்கத்தின் உத்தரவின் பேரில்தான் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லிவிட்டால், அது பல கெட்ட பெயருக்கு இடம் கொடுக்கும். அரசாங்கம் அவர்களுக்கு வேண்டுபவர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள், வேண்டாதவர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை, தெரிந்தவர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள் என்றெல்லாம் கெட்ட பெயர் வரலாம்.....

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கனம் அங்கத்தினர் பேசும் பொழுது இண்டஸ்ட்ரியல் அண்டர்டேகிங்ஸ் ஏராளமாக நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அதைக் குறிப்பிட்ட அளவுக்குக் கொண்டுவருகிற நேரத்தில், ஏற்கெனவே வைத்திருந்தவர்கள் குற்றவாளி ஆவார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் காலத்தில் அதை விட்டுவைத்திருந்தவர்கள் அதை அனுமதித்தவர்கள்தான் குற்றவாளிகள் ஆவார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மூன்று வருஷம் நீங்களும் அனுமதித்திருந்தீர்கள். நீங்களும் குற்றவாளிகள்தான். நாங்கள் முதலில் அனுமதித்தோம் என்றால், 1967-லிருந்து 1972 வரையில் நீங்கள் அனுமதித்திருக்கிறீர்கள். எங்கள் குற்றத்தில் பாதி உங்களுக்கும் இருக்கிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு இண்டஸ்ட்ரியல் அண்டர்டேகிங்குக்கும் எவ்வளவு அரசாங்கம் பெர்மிட் செய்கிறது என்பதைத் திட்டவாட்டமாகக் கூறிவிடவேண்டும். Otherwise that will lead to malpractices வருஷா வருஷம் அப்ளிகேஷன் போடவேண்டும் என்றால், எனக்கு 20 ஏக்கர் வேண்டும், 30 ஏக்கர் வேண்டும், கொடு என்று அப்ளிகேஷன் போடுவதென்றால் அது சரியாக வராது. ஒவ்வொரு அண்டர்டேகிங்குக்கும் கணக்குப் பார்த்து ஃப்யூச்சர் யூசுக்கு எவ்வளவு நிலம் வேண்டியிருக்கும், எக்ஸ்டென்ஷனுக்கு எவ்வளவு வேண்டியிருக்கும், 20 வருஷத்திற்கு எவ்வளவு தேவைப்படும் என்ற அளவுக்கு அவர்களுக்கு லீஸில் கொடுக்கும் முறையில் ஒரு பாலிஸியை வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். Industrialists should not be running to Government every now and then. It will definitely lead to malpractices.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : I want to correct the hon. Member. We have not said that they should come every year. If they come for once, then it is over. If at all they want to extend, then they will have to apply.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Here it is not stated so. What all is stated here is that they must apply for permission. It is not clear whether they must apply each year or once in five years. We have no idea. You must make the idea clear in the rules, as to how long you are going to give the lands on lease, within how many

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்த (நிலவுடைமைக்கு 331
உச்சவரம்பு வரையறுத்தல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன் வடிவு

1972 ஏப்ரல் 4] [THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI]

years they should apply, whether you will take into consideration future period, what is the extension you are going to give them, etc. All these things must be made clear.

வருடா வருடம் 50 ஏக்கர் நிலம் என்று கொடுத்துவிட்டால், அவர்கள் ஆட்சி இருக்கிற வரைக்கும் கணக்குப் போட்டுக்கொடுத்துவிட்டு, பிறகு அந்த ஸ்தாபனம் விரியக்கூட இடமில்லாமல் போய்விடக்கூடாது. பிற காலத்தில் விரிவுபடுத்துவதற்கு அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு எத்தனை இடம் வேண்டும் என்பதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, எந்த அளவுக்கு அந்தத் தொழிற்சாலை எக்ஸ்டெண்டு ஆகும் என்பதையெல்லாம்பற்றித் திட்டவட்டமாக, ஆர அமர யோசனை செய்து ஒரு முடிவிற்கு வருவது அவசியமாகும். இவ்வளவு போதும் என்று சொல்லி இப்பொழுது கொடுத்துவிட்டால், பின்னால் விரிவடையும்பொழுது கொடுத்துக்கொள்ள லாம் என்று விட்டுவிட்டால், அதுவிவிஷன் காஸ்ட்டுப் பின்னால் அதிக மாகிவிடும். இதுமாதிரிப் பல சிக்கல்கள் இண்டஸ்ட்ரியல் அண்டர்டேக்ஸ்ஸுக்கு வரும், இதையெல்லாம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

(a) the nature of the industrial or commercial operation,

(b) whether the excess land is required for immediate use or use in future, and

(c) such other particulars as may be prescribed.

என்றெல்லாம் guide lines சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது போதாது. விரிவாக எந்தெந்த அண்டர்டேக்கிங்குக்கு எவ்வளவு லீலிங் என்ன முறையில் கொடுக்கவேண்டும்? உதாரணத்திற்குச் சொல்லப்போனால், பாலத்தை 10, 20 வருஷங்களுக்கு முன்பாக குறுக லாக கட்டிவிடுகிறோம். பிறகு 10, 20 வருஷம் கழித்து அந்தப் பாலத்தை உடைத்து எரிந்துவிட்டு அகலமான பாலத்தைக் கட்டவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஏன், இதற்குக் காரணம் என்ன?

you do not take future expansion into consideration அம்மாதிரி இருக்கக்கூடாது. ஃப்யூச்சுருக்கு எவ்வளவு தேவைப் படும் என்று இன்வெஸ்டிகேட் செய்யவேண்டும். இதற்காக நிபுணர் குழு ஒன்றைப் போட்டாவது, இண்டஸ்ட்ரியல் அண்டர்டேக்கிங்ஸ் இன்சூர்டிங் பப்ளிசு அண்டர்டேக்கிங்ஸ், ஸ்டேட் அண்டர்டேக்கிங்ஸ் ஆகியவை களுக்கு எவ்வளவு தேவைப்படுகிறது என்பதைப் பரிசீலனை செய்து, அதில் சரியாக கவனம் செலுத்தி, அதற்குப் பின் எந்த ஸ்தாபனத்திற்கு எவ்வளவு நிலம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டும். அப்படியில்லாமல் அவசரப்பட்டு எந்த மாறுதலையும் சீக்கிரம் செய்து விட்டால், பின்னர் அது சிக்கலில் கொண்டுபோய் விடக்கூடும். அந்த மாதிரி நிலை ஏற்படுத்தக்கூடாது என்று சொல்லி, என்னுடைய வார்த்தை களை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : அரசு கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த மசோதாவில் குடும்பம் என்பதற்குக்கூட டெபினிஷன் கொண்டுவந்திருக்க வேண்டும். முன்னால்

குடும்பம் என்பதற்கு டெபினிஷன் சரியாக இல்லை. இந்தச் சட்டம் வந்ததிலிருந்து அதை மாற்ற வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு வருகிறோம். அதை மாற்றி இந்த மசோதாவை கொண்டுவந்திருந்தார்களே யானால் இது இன்னும் நன்றாக இருந்திருக்கும். அப்படி குடும்பம் என்று டெபினிஷனை மாற்றி 60, 40 என்று செய்ததை, 25, ஏக்கராவாக ஆக்கியிருக்கவேண்டும். ஒரு குடும்பத்திற்கு அதிகப்படியாக 25 ஏக்கர். அதற்குமேல் வைத்திருக்கவேண்டியதில்லை என்று செய்யவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய விருப்பம். இதற்காக ஒரு திருத்தம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திருத்தத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், ஏற்றுக்கொண்டு 40 ஏக்கர் என்றிருப்பதை 25 ஏக்கராவாகக் குறைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

25—ஆகக் குறைக்க வேண்டும் என்று நான் கூறுகிறபொழுது அம்மையார் அவர்கள் ஏதோ வயபிள் யூனிட்டாக இருப்பது போய்விடும், நாட்டில் நிலம் எல்லாம் சிதறிப்போய் சாகுபடி குறைந்துவிடும் என்று சொன்னார்கள். 40 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று நாம் சொல்லும்பொழுது, கோவை, சேலத்தில் எடுத்துக்கொண்டால் 160 ஏக்கர் என்று வருகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் நியூ ப்ராஜெக்ட் ஏரியாவில் 64 ஏக்கர் வருகிறது. 64 ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு ஒரு குடும்பம் சாகுபடி செய்ய வேண்டுமென்றால், 10 பேர்களுயாவது சம்பளத்துக்கு வைத்துக்கொண்டு தான் சாகுபடி செய்ய முடியும். 64 ஏக்கர் முப்போகம் செய்யவேண்டுமென்றால், அந்தக் குடும்பத்தின்கீழ் 10, 20 குடும்பத்தினர் கூலிக்கு வேலை செய்தாக வேண்டும். இப்படி ஒரு குடும்பமே அந்த லாபத்தைச் சம்பாதித்துக்கொண்டு போகக்கூடிய நிலைமையை நீண்ட நாட்களுக்கு அனுமதித்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. ஆகவே, 25 ஏக்கர் வரலிங் என்று வைத்துவிட்டால், ஒரு சில பேர்களுயாவது நிலம் இல்லாதவர்களை நிலம் இருப்பவர்களாக ஆக்க முடியும். அந்தக் கருத்தை ஒட்டித்தான் 25 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற திருத்தத்தை அரசு ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹில் ஏரியாவுக்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மலைப் பகுதிகளில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடிசெய்யப்படாமலேயே கிடப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அதிலே சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. தனிப் பட்டா நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை எடுத்து யாரோ சிலருக்கு ஒப்படைவு செய்கின்றதுபோல் அல்லாமல், அரசாங்கமே அந்த நிலங்களையெல்லாம் சாகுபடி செய்வதற்கு முன்வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தனிப்பட்ட ஆட்களுக்குக் கொடுப்பதைவிட கூட்டுறவு முறையில் அல்லது அரசாங்கமே நேரடியாக ஆட்களை வைத்து அதிலே வேலை செய்கிறவர்களுக்கு நல்ல கட்டுபடியாகக்கூடிய சம்பளம், குறைந்தபட்சத் தேவையைத் பூர்த்திபண்ணும் அளவிற்குச் சம்பளம் கொடுத்து, அந்த நிலங்களைத் தோடாங்களாக மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து “இண்டஸ்ட்ரியல் அண்டு கம்மர்சியல் அண்டர்டேகிங்ஸ்” இது ஒரு ரொம்ப நல்ல முடிவு. இந்தத் திருத்தத்தை கொண்டுவந்திருப்பது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். அநேக இண்டஸ்ட்ரியல் உரிமையாளர்கள் எல்லாம் தேவையான நிலங்களைவிட மிக அதிகமான

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்த (நிலவுடைமைக்கு 333 உச்சவரம்பு வரையறுத்தல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன் வடிவு

1972 எப்ரல் 4]

[திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

நிலங்களை “அக்வையர்” செய்து வீணாகப் போட்டு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அம்மையார் அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். சேலம் அலுமினியம் பாக்டரி, நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் தனிப்பட்டவர் நிலத்தை “அக்வையர்” பண்ணி சும்மா போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். நிலத்தை உழுதவர்கள் நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். இம் மாதிரி தேவையற்ற, தேசத்தின் உற்பத்தி பெருக்குவதற்கு குந்தகமான முறையில் தேவையான அளவிற்கு மேல் நிலங்களை ஆக்கிரமித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை எல்லாம் போக்குவதற்கு இந்த மாற்றம் உதவியளிக்கும் என்று கருதுகிறேன். இப்போதே தேவைக்கு மேல் நிலம் வைத்திருப்பார்களானால், தேவையைக் கணக்கிட்டு அதற்கு மேற்பட்டிருக்கும் நிலத்தை எடுத்து உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு உபயோகப் படுத்திக் கொள்ள இந்தத் திருத்தத்தை சபையில் நிறைவேற்றுவது மட்டுமல்லாமல் அதை நல்ல முறையில் அமலாக்குவதற்கு வகைசெய்ய வேண்டும். இண்டஸ்ட்ரிஸ்காரர்கள் நிலத்தை எடுத்தால் “எல்லாம் போச்சு” என்று சொல்வார்கள். அதையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு, நன்கு பரிசீலித்து, உண்மை தேவை என்ன என்பதைக் கணக்கிட்டு அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, பாக்கியை உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்குப் பயன்படுத்தவேண்டுமென்று கூறி இந்த மசோதாவை முழுமையாக ஆதரித்து அமருகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மதிப்புக்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா என்பது சில நாட்களுக்கு முன்பு முதலமைச்சர் அவர்கள் எல்லாக் கட்சிகளுடைய தலைவர்களை அழைத்து கூடிப் பேசி அதற்குப் பிறகு எடுத்துக்கொண்ட ஒரு முடிவு என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த சர்வ் கட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்தில் இது விரிவாக ஏற்கெனவே விவாதிக்கப்பட்டு இறுதியாக ஒரு குடும்பத்திற்கு 60 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று இருப்பதை 40 ஆக குறைத்துக் கொள்ளலாம் என்று முதலமைச்சர் அவர்களும், அதே நேரத்தில் உணவு அமைச்சர் அவர்களும் சொல்லி, அது சரி என்று எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டது. 40 என்று சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதற்கு இன்றைக்கு மறுப்பு யாரும் தெரிவிக்காமல் இருக்கும் காரணத்தால் எல்லாக் கட்சிகள் உட்பட ஓரளவு ஒப்புக் கொண்டதால் இப்போது கொண்டு வரலாம் என்று கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதிலே பல விஷயங்களை நம்முடைய அரசாங்கம் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல தடவை நம் சட்டமன்றத்தில் நாங்கள் பேசியிருக்கிறோம்.

நம்முடைய “மாக்கிம்ம் லீலிங்—இண்டிவிஜுவலுக்கு 10 ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாமா 5 ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாமா 15 ஏக்கர் வைத்துக் கொள்ளலாமா என்று வந்த நேரத்தில் எனக்கு ரூபகம் வருகிறது, இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் துணைத் தலைவராக இருந்த ஏ. பாலசுப்ரமணியம் அவர்கள் ஜப்பானில் இந்த மாதிரி, 7, 8, 9 ஏக்கர்வரை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற தகவலை இங்கே சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு எப்படி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள் என்று விசாரித்து எனக்குக் கிடைத்த தகவலைச் சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கே ஒரே ஏக்கர். அங்கேயும் “லாண்ட் ஹங்கர்” இருக்கிறது. இங்கே இருக்கும் பயங்கரம் அங்கே இருக்கிறது. எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். அங்கே லாண்டை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்

என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். ஏனென்றால் நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு உழைப்பதற்குத் தயாராக இல்லை. இண்டஸ்டிரியல் செக்டாரில் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தாலும் அரசாங்கம் அவர்களுக்குப் பல சலுகைகள் கொடுத்து, உரம் அதற்கான ஏற்பாடுகள், வேறு கருவிகள் இவைகளை அரசாங்கச் செலவில் கொடுத்து அரசாங்கமே பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு 10 ஏக்கர் உழுகின்றார் என்றால், நல்ல வகையில் இண்டஸ்டிரியல் செக்டாரில் பணியாற்றக் கூடியவர்களுக்கு வரக் கூடிய அந்த ஆதாயத்தை விட ஜாஸ்தியான ஆதாயம் வருமளவுக்கு அரசாங்கம் அந்தப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

உண்மையாக விவசாயத்தில் ஈடுபட்டவர்களைக் கேட்கிறேன். மறைமுகமாகப் பல கருத்துக்களைச் சொல்கிறார்கள். சட்ட மன்றத்தில் பயந்து பேசுகிறார்கள், மறைமுகமாக. கூட்டம் முடிந்து வந்தவுடன் “நீங்கள் கூட ஏன் ஒப்புக் கொண்டீர்கள்?” என்று என்னைப் பலர் கேட்டார்கள். எதற்குச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பார்க்க வேண்டும். இந்தச் சட்ட அடிப்படையில் ஒரு குடும்பத்துக்கு 40 ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டாலும் சாகுபடி செய்து குடும்பத்தைப் பாதுகாக்க முடியுமா என்ற பிரச்சினையைப் பார்க்க வேண்டும். முக்கியமான விஷயங்களைப் பார்க்காமல் நாங்கள் கொண்டு வந்தாகிவிட்டது; ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்படுகிறது. ஆனால் அதற்கடுத்தபடியாக அரசாங்கத்துக்குப் பொறுப்புள்ள ஒரு கடமை இருக்கிறது. அந்தக் கடமையிலிருந்து அரசாங்கம் தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். அவர்களுக்கு வேறு வசதிகள் கிடைப்பதற்கு மிக மிக ஜாக்கிரதையாகச் சரியான வகையில் கவனிப்புச் செலுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். இது ஒரு முக்கியமான விஷயம்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால்—காலையில் பெரிதும் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன—டிராக்டர் ஏங்கே தயார் செய்கிறார்கள்? மதுரையில் வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். எனக்கு ரூபகம் இருக்கிறது. நம் மன்றத்தில் முன்னாள் உறுப்பினர் சங்கரையா அவர்கள் 5 ஏக்கருக்கு மேல் வேண்டாம் என்று சொல்ல, அதே கட்சியைச் சேர்ந்த இன்னொருவர் மதுரையில் டிராக்டர் பாக்கர் வேண்டுமென்று சொல்ல, இரண்டு மாதிரியான கேள்விகள் ஒரு கட்சியிலிருந்து வரக்கூடிய நிலைமை இருந்தது. அதை விவரமாகச் சொல்லவில்லை. எதற்கு சொல்கிறேன் என்றால் டிராக்டர் வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். டிராக்டரைப் பயன்படுத்த சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்கிறோம். நீங்கள் பூராவும் ஜாயிண்ட் ஃபார்மிங் ரஷ்யாவில் நடக்கும் அளவுக்குப் பூராவும் அரசாங்கம் உதவப் போகிறதா? டிராக்டரைப் பயன்படுத்த விவசாயிகள் தயாராக இருக்கிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். ஒன்று “ஜாயிண்ட் செக்டாராக” செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் சின்ன சின்ன துண்டாக்கிய பிறகு நல்ல வகையில் வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டும். டிராக்டர்களைப் பயன்படுத்த என்ன திட்டங்கள் வகுத்திருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கத்தில் பதிலை எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த முக்கியமான புரட்சிகரமான சட்டத்தைக் கொண்டு வரும் நேரத்தில் எவ்வளவு உபரி நிலம் கிடைக்கப் போகிறது. How much land are we going to take possession? எத்தனை

1972 ஏப்ரல் 4]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

பேருக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்? அந்தக் கணக்கு நம்மிடத்தில் இருக்கிறதா? ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு முன்பு அதனுடைய விளைவுகள் என்ன, நன்மை என்ன என்று கணக்கிடுகிறார்களா? அந்த இலாகா அதற்குச் சரியான வகையில் அமைச்சருக்கு ஆதாரம் கொடுக்காமல் இருக்க முடியாது. சாதாரணமாக “மணி பில்” வருகிறதென்றால், அந்த “மணி பில்லால்” அரசாங்கத்துக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் ஜாஸ்தியாக வருமானம் வருகிறது என்று கணக்கிட்டுப்போடுகிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதால் எவ்வளவு “எக்ஸ்டென்ட்” உபரி நிலம் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறீர்கள்? என்ற புள்ளி விவரம் கொடுத்து எத்தனை பேருக்கு நன்மை செய்யப் போகிறார்கள்? 1,000 அல்லது 10,000 பேருக்கு நன்மை செய்யப் போகிறார்களா என்ற தகவலை அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமென்று நான் கேட்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சுருக்கமாக ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். அரசாங்கத்தை எமாற்றும் அளவுக்கு யாரும் நடந்து கொள்ளக் கூடாது. கருத்து வேற்றுமை இருக்கலாம். அது வேறு விஷயம். அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவு போட்டால், எப்படிப்பட்ட பெரிய மனிதராக இருந்தாலும், அதற்கு உட்பட்டுத்தான் ஆகவேண்டும். அதில் யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்க முடியாது. கருத்து வேற்றுமை இருக்க முடியாது. எனக்கு நன்றாக ஞாபகம் வருகிறது, 1942 போரடாம் நடைபெறும் நேரத்தில் நமக்கு ரேஷன் வந்தது. எங்கள் குடும்பத்தில் 10 பேர் இருந்தோம். ஆளுக்கு எவ்வளவு அரிசி என்று பார்த்து “பரா” ரேஷன் என்ற கட்டுப்பாடு பழக்கத்தில் வளர்ந்த காரணத்தால் சொல்கிறேன். யாராக இருந்தாலும் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று அந்தக் கூட்டத்தில் சொன்னேன், இன்று இங்கேயும் சொல்லுகிறேன்.

“ஆப்சென்ட் லாண்ட்லார்டிஸத்தை பொறுத்தவரை எந்த விதக் கருத்து வேற்றுமையும் இருக்க முடியாது. “ஆப்சென்ட் லாண்ட்லார்டிசம்” என்ற பயங்கர நிலைமை உருவாகி நம் நாட்டில் எந்த மாநிலத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட, உழைப்பவர்களுக்குக் கொடுக்க மனமில்லை. “நீங்கள்தான் உழைக்கவேண்டும். சாப்பிடுவது மற்றவர்கள்” என்ற நிலை இருக்கிறது. “உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்; மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின் செல்பவர்” என்ற அந்தக் குறளின்படி உழவர்களுக்கு மீண்டும் அவர்கள் சிறப்பை எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய கடமையில் இருக்கிறோம்.

ஆகவே, எந்த விஷயத்தையும் அவர்கள் நன்றாகக் கவனித்துச் செய்கிறார்கள். அந்த ஆப்சென்ட் லாண்ட் லார்டு முறையை அடியோடு எடுத்து விடவேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். நாங்கள் இப்போது மக்களுக்கு நன்மை அளிக்கக்கூடிய வகையில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருகிறோம் என்று சொன்னால் போதாது. அதனால் எத்தனை பேர் பயன்பெறப் போகிறார்கள், எத்தனைபேர் கவலையோடு இருக்கப் போகிறார்கள் என்பதையும் ஆராய வேண்டும். இப்போது கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால் நிலைமை என்ன என்பது தெரியும். கிராமங்களில் இருந்து யாரும் விவசாயம் செய்ய விரும்பவில்லை. மாறாக நகரங்களுக்கு வந்து இரண்டு பாக்சி வைத்து நடத்தினால்கூட நல்ல லாபம் கிடைக்கும் என்று மக்கள் கருதுகிறார்கள். அங்கே இருக்கக்கூடிய நிலைமை இன்றைக்கு அப்படி இருக்கிறது.

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த
(நிலவுடைமைக்கு உச்சவரம்பு வரையறுத்தல்)
இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

[1972 ஏப்ரல் 4]

Therefore, this legislation must not force the farmers from the villages to the urban areas.

அவர்களை இங்கு விரட்டக்கூடிய அளவில் இந்தச் சட்டம் அமைந்து விடக்கூடாது என்பதைமட்டும் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவானது ஆரம்பக்காலத்திலே கொண்டுவரப்பட்டது. உச்சவரம்பு நிர்ணயம் செய்து, அதிலே சில பெரிய தவறுகள் இருக்கின்றன என்று கண்டபடியால் இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கம் 60 ஏக்கரா என்று இருந்ததை, 40 ஏக்கரா வாகக் குறைக்கின்ற ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

நிலச் சீர்த்திருத்தம் என்று சொல்வது நம்முடைய தேசத்தில் மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாகும். இந்த நிலச் சீர்த்திருத்தம் எப்படிச் செய்வது என்று இன்றையதினம் ஆராயவேண்டும், அதற்கு பெரிய பெரிய அறிஞர்கள் தேவை என்று எல்லாம் சொல்கிறார்கள். நிலச் சீர்த்திருத்தம் செய்வதற்கு நாட்டிலே ஏற்பட்ட கிளர்ச்சிகளே காரணமாகும். இதைப் பற்றி ஆராய்வதற்கு குமரப்பா கமிட்டி, சுப்பிரமணியம் கமிட்டி என்று போட்டார்கள். அந்த இரண்டு நிபுணர் குழுக்களும் சிபாரிசு செய்கின்ற படி நிலச் சீர்த்திருத்தம் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். காந்திஜி அவர்கள் “உழைப்பவன் கையிலே நிலம் இருக்கவேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சில உதாரணங்களைக்கூடச் சொன்னார்கள். எழுதத் தெரியாதவனுக்குப் பேனா தேவையில்லை. படிக்கத் தெரியாதவனுக்குப் புத்தகம் தேவையில்லை. உழத் தெரியாதவனுக்கு நிலம் தேவையில்லை என்று சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையிலேதான் வருக்கு நிலம் கொடுக்கின்ற வகையிலேதான் இந்த நிலச்சீர்த்திருத்தம் காண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

அவ்வாறு கொண்டுவருகின்றபோது நிலைமை எப்படி இருந்தது என்பதையும் நாம் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். அப்போது விவசாயிகளுக்கு நிலம் கிடைக்கவேண்டுமென்று கிளர்ச்சி நடத்தப்பெற்றது. இங்கே இருக்கின்ற பெரியவர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் அதற்குத் தலைமை வகித்தார்கள். அப்போது, அவருடைய தலைமைக் கொண்டுவந்தால் 10,000 ரூபாய் என்றும், அவரை உயிரோடு கொண்டுவந்தால் 5,000 ரூபாய் என்றும் அறிவித்தார்கள். இன்றையதினம் திருமதி அனந்த நாயகி அம்மையார் அவர்களே சொல்கிறார்கள் தவறு நடந்தால் செய்யலாம் என்று. அவர்களே இன்றைக்கு ஒப்புக்கொள்கிறார்கள், “நாங்கள் பிற்போக்கு வாதிகள்” என்று. அதனால் இந்தச் சட்டத்தை எதிர்க்கிறோம் என்று சொன்னார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். நாங்கள் பிற்போக்கு வாதிகள் என்று நான் சொல்லவில்லை. அன்றைக்கு நிலச் சீர்த்திருத்தம் காங்கிரஸ் காரர்களால் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால், அது ஒழுங்காகக் கொண்டுவரப்படவில்லை, முறையாகக் கொண்டுவரப்படவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறேன். பிற்போக்கு வாதிகள் என்று சொல்லவில்லை.

1972 ஏப்ரல் 4]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவரும் போதே தவறுதலாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அது எந்த நோக்கத் திற்காகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கருதப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறாத வகையில் கொண்டுவந்தால் அது பிற்போக்கானதுதான். அதைக்கொண்டு வந்தது அன்றிருந்த காங்கிரஸ் அரசுதான்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : அன்று கொண்டுவந்த சட்டத்திலே குறைகள் இருந்ததைக் கண்டுபிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வாண்டையார் போன்ற சில பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டுபிடித்திருப்பதாக மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். அந்தக் குறைகளை எல்லாம் தடுப்பதற்கு அதிகாரம் அளிக்கின்ற வகையிலேதான் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டத்தின்படி ஒரு குடும்பத்திற்கு எவ்வளவு ஏக்கரா என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு குடும்பம் என்பது கணவன், மனைவி, மூன்று மைனர் குழந்தைகள் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு குடும்பத்திற்கு 40 ஏக்கரா என்று இருப்பதை 15 ஏக்கராவாக வைத்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். நிலத்தின் வருமானத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு பார்க்கும்போது ஒரு ஏக்கரில் 50 மூட்டை விளைவிக்கலாம். நல்ல விவசாயியாக இருந்தால் 60 மூட்டை வரை விளைவிக்கலாம். அந்தக் கணக்கில் பார்த்தால் 40 ஏக்கர் நிலத்தில் 60,000 ரூபாய் வருகிறது. விவசாயம் செய்வதற்கு 10,000 ரூபாய் செலவு ஆனாலும் கூட 50,000 ரூபாய் நிகர வருமானம் கிடைக்கிறது. ஒரு பெரிய தொழிலை வைத்து நடத்துகின்ற முதலாளிக்குக்கூட இந்த அளவு வருமானம் கிடையாது. ஆகவே, இந்த 40 ஏக்கர் என்றிருப்பதை 15 ஏக்கராகக் குறைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்கிறேன். அப்படிச் செய்யும்போது இன்னும் அதிகமாக உபரி நிலங்கள் கிடைக்கும். அதைச் சாதாரண ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால், அது ஒரு தர்மகாரியமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், நான்கு கோடி பேருக்கு நான்கு லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தைப் பிரித்துக்கொடுப்பதால் என்ன லாபம் கிடைக்கப்போகிறது என்று. அப்படிப் பிரித்துக்கொடுப்பதால் நிலத்தை உழுகின்ற உழவர் பெருமக்களுக்கு உபரி நிலங்களைப் பிரித்துக் கொடுக்கமுடியும். அதிலே நியாயமும் இருக்கிறது. அதனால் வருமானத்தையும் பெருக்கமுடியும். அந்த முறையில்தான் நாங்கள் ஆலோசனைகளைச் சொல்கிறோம். தோட்டங்கள், காட்டு நிலங்கள், மேய்ச்சல் நிலங்கள் என்பனவற்றிற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தது. அவ்வாறு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டதன் காரணத்தால்தான் உபரி நிலங்கள் கிடைக்காமல் போயின. அவைகள் எல்லாம் இன்று விளைநிலமாகத்தான் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே, வருமானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு குடும்பத்திற்கு 15 ஏக்கர் அல்லது 20 ஏக்கர் நிலம் இருந்தால் போதும். அதற்குத் தக்க வகையில் ஆலோசனை செய்து, அரசாங்கம் சட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு நிலச்சீர்திருத்தம் இறுதி வடிவத்தில் பல்வேறு கட்டங்களைத் தாண்டி ஒரு குடும்பத்திற்கு 40 ஏக்கரா என்ற அளவில் கொண்டுவரப்

பட்டிருக்கிறது. இதைத் துண்டு துண்டாகக் கொண்டுவருவது தவறு என்று திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்படித் துண்டு துண்டாகக் கொண்டுவரக்கூடிய நிலைமை ஏன் ஏற்பட்டது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். ஏற்கெனவே துவக்கி வைக்கப்பட்ட சட்டமானது இப்படிப் பல நேரங்களில் துண்டு துண்டாகக் கொண்டுவரும்படி வைத்திருக்கிறது. முதலிலேயே ஒழுங்காக ஒரு சட்டத்தை நல்லமுறையில் கொண்டுவந்திருக்க முடியும். ஒழுங்கு முறையற்ற ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவராமல் இருந்திருந்தாலாவது வேறு ஒரு சட்டத்தைத் தனியாகப்போட்டு இருக்கலாம். இருந்தும் கெடுதல்தான், செத்தும் கெடுத்தான் என்ற முறையிலே சட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள் (சிரிப்பு). அந்தச் சட்டத்தைப் போடாமல் இருந்திருந்தாலே நன்றாக இருந்திருக்கும்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய நம்முடைய உறுப்பினர் சுப்பையா அவர்கள் இதைப்பற்றி விளக்கிச் சொன்னார்கள். நவீன சாகுபடி முறையிலே ஐ.ஆர். 8, கருணா போன்ற நெல்வகைகளைப் பயிர் செய்தால் நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்பது அம்மையார் அவர்களுக்குத் தெரியாது. ஹைகோர்ட்டிலே வக்கீல் வேலை பார்ப்பது போன்றதல்ல விவசாயம். கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால்தான் தெரியும். ஒரு ஏக்கருக்கு 200 கலம் கிடைக்கிறது. 40 ஏக்கர் என்றால், ஏக்கருக்கு 150 கலம் என்று வைத்துக் கொண்டால் கூட 6,000 கலம் கிடைக்கும். இந்த 6,000 கலத்திற்கும் கிட்டத்தட்ட 75,000 ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கும். ஒரு குடும்பத்திற்கு 75,000 ரூபாய் என்பது மிகவும் அதிகமானது. எனவே, இதைக் குறைப்பதில் தவறு இல்லை. இந்த அடிப்படையில்தான் நிலச்சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும்.

நவீன சாகுபடியில் விவசாயச் செலவு அதிகமாகும் என்று சொன்னார்கள். பழைய காலத்தில்-ஏர் கலப்பை வைத்து சாகுபடி செய்த காலத்தில்-செலவு அதிகமாகியிருக்கும். இப்போது நடைபெறுவது அந்தமுறைச் சாகுபடி அல்ல. நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவருவதன் மூலம்-விவசாயிகளுக்கு அதைப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதன் மூலம்-அம்மையார் அவர்கள் நிலம் துண்டு துண்டாகிவிடும் என்றார்கள். அவர்கள் பி.எ., பி.எல்., படித்தவர்கள். இவையெல்லாம் தெரிந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய நண்பர் டாக்டர் ஹாண்டே கூட இதன் மூலம் நிலம் எல்லாம் துண்டுதுக்காணி ஆகிவிடும் என்று சொன்னார்கள். அப்படி ஒன்றும் ஆகிவிடாது என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நிலத்தை யாரும் எங்கேயும் எடுத்துக்கொண்டு போய்விடமாட்டார்கள். இருக்கின்ற நிலம் அப்படியேதான் இருக்கும். துண்டுதுண்டாகப் போட்டால் டிராக்டர்கள் வைத்து உழுது பயிரிட கஷ்டமாக இருக்கும் என்று சொல்வது சரியாகாது. இன்றைக்கும் அந்த முறையில்தான் வைத்து பயிர் செய்கிறார்கள். அதேமுறையில்தான் நிலம் இருக்கும். அதிலே நவீன சாகுபடி செய்ய முடியும். இதிலே “வயபின் யூனிட்டாக” இருக்கவேண்டும் என்கிறார்கள். வயபின், வயபின் என்றால் என்ன வென்று புரியவில்லை. என்ன வயபின் 2 ஏக்கரா என்றாலும் வயபின் தான். இன்றையதினம் நிலச் சீர்திருத்தம் என்பது, இருப்பவனிடம் இருந்து பிறங்கி இல்லாதவனிடம் கொடுப்பது என்பதில்லை. சமுதாயத்தில் இன்றையதினம் அடித்தளத்தில் இருக்கிற விவசாய மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி அதிகப்படவேண்டும், கல்வி, கலாசார நிலையில் அவர்கள் உயர

1972 ஏப்ரல் 4]

(திரு. மணலி சி. கந்தசாமி)

வேண்டும், ஜனநாயகத்தில் அவர்களும் பங்குகொள்கிற ஒரு தெம்பு ஏற்படுத்தப்படவேண்டும் என்கிற நிலையில் ஒரு புதுமலர்ச்சி, விவசாயிகள் மத்தியில் ஒரு புத்துணர்ச்சி ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். அதற்காகத்தான் இந்தச் சீர்திருத்தங்கள் எல்லாம். ஒரு புது விழிப்பு உணர்ச்சி அவர்களிடத்தில் ஏற்படுத்தப்படுமானால் ஒரு ஏக்கரா கூட நிலம் இல்லாதவர்கள் நான்கு பேர்கள் சேர்ந்துகொண்டு டிராக்டர்கள் வைத்துக் கூட நவீன சாகுபடி முறையைக் கையாண்டு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். நம்முடைய நிலச் சீர்திருத்தங்களினால் நிலங்கள் துண்டு துண்டாகப் பாழாய்ப் போய்விடும் என்பது சரியல்ல. ருஷ்யா போன்ற நாடுகளில் நிலம் யாருக்குமே சொந்தமில்லை. இதை அம்மையார் அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். லெனின் வந்தவுடன் நாட்டில் உள்ள நிலம் அனைத்தும் சமுதாயத்திற்குச் சொந்தம், யாருக்கும் சொந்தமில்லை என்றுதான் முதலாவதாகச் செய்தார்.

நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்வது எல்லாம் ஒரு குடும்பத்திற்கு 40 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா வேண்டுமா? ஏக்கருக்கு ஆயிரம் என்றால்கூட ஒரு குடும்பத்திற்கு வருடம் 40 ஆயிரம் வருமானம் இருக்கிறது. அது அவசியம்தானா? மாதம் நூறு ரூபாய் கூடச் சம்பளம் கிடைக்காது தவிக்கின்றவர்கள் லட்சக்கணக்கில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அதை 25 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராவாகக் கூடக் குறைத்து விடலாம் என்றுதான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது தீவிர வாதம் இல்லை. இதைக் கூட அம்மையார் ஒத்துக்கொள்ள மறுத்தால்—அவர்கள் பிற்போக்குவாதிகள்தான். பிற்போக்குவாதிகள் என்றால் கோபம் வருகிறது என்றால் மித வாதிகள்தான் என்பதையாவது ஒத்துக்கொண்டாகத்தான் வேண்டும். அதனால்தான் இந்தப் பக்கம் குந்தியிருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மிகவும் தீவிரவாதிகள் என்கிற அவர்களும் தான் தோழமை சேர்த்துக்கொண்டு ஒன்றிரண்டு இடங்களில் வந்திருக்கிறார்களே தவிர தனியாக நின்று வென்று ஆட்சியை எங்கே பிடிக்க முடிந்திருக்கிறது?

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: அவர்கள் ஏதோ தோழமை சேரவில்லை போலப் பேசுகிறார்கள். சுதந்திராக் கட்சியோடு சேர்ந்து இருந்தவர்கள் தானே. இன்றைக்கு நாட்டினுடைய நிலைமை எந்தக் கட்சியும் தனித்து இயங்க முடியாத நிலைதான். தயவு செய்து அதை அம்மையார் அவர்கள் புரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காங்கிரசோடு ஒப்பிட்டுப் பேசுவதில் பிரயோசனமில்லை. இந்த ஆட்சியே இதுபற்றி நன்கு ஆராய்ந்து, விவசாயப்பெருங்குடி மக்களுடைய வாழ்வில் ஒரு புத்துணர்ச்சி ஏற்பட 40 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராவை 25 ஆகக் குறைத்துவிட முடியாதா என்பதை எல்லாம் யோசித்து விரிவான நல்ல தொரு நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தையே ஏற்படுத்தித்தர முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1972 April 4]

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Mr. Chairman, Sir, I would like to offer a few remarks regardin this bill which is now under discussion. I welcome the provisions of the Bill. while welcoming the provisions of the Bill in general, I would like to add a few words. There is much of confusion which has been resolved as a result of the discussion initiated by the Hon. Member, Thiru Raja. He has stated that a fraud has been committed on the statute of Land Ceiling Act by transfers. So far as transfers are concerned, can we declare illegal such transfers and that is the point which we will have to consider. We have the right to property. Private property is recognised as such. The right to hold, acquire and dispense the property is a fundamental right guaranteed under the Constitution. Of course, I am not relying on the Constitution only. Suffice it for me to say that the existing laws and the Transfer of Property Act give certain fundamental rights so far as the ownership of property is concerned.

First, I will invite the attention of the Hon. Minister for Law and the Hon. Minister for Revenue to sections 5 and 6 of the Transfer of Property Act. In section 5 it is stated—

“In the following sections “transfer of property” means an act by which a living person conveys property, in present or in future, to one or more other living persons, or to himself (or to himself) and one or more other living persons, and “to transfer property” is to perform such act. . . .” So transfer takes place *inter vivos* among the living persons, etc., and I do not want to dwell on this point further.

Then in Section 6 it is stated—

“Property of any kind may be transferred, except as otherwise provided by this Act or by any other law for the timebeing in force.

(a) The chance of an heir-apparent succeeding to an estate, the chance of a relation obtaining a legacy on the death of a kinsman, or any other mere possibility of a like nature, cannot be transferred. . .’ In this Section, so many things which cannot be transferred are enumerated. So far as the land ceiling is concerned, that is a legislation which is needed for the welfare of the people but any transfer which has taken place before the Land Ceiling Act actually came into force cannot be challenged and I think courts will come to the rescue of the concerned persons.

Sir, I am not holding any brief for the persons who have defeated the very provisions of the Bill. But what about the persons who have purchased the lands before the Land Ceiling Act came into force and that aspect of the matter has to be considered by the Law Department. It has been stated that several persons had defrauded but I do not

1972 April 4] [Thiru R. Ponnappa Nader]

want to enter into that aspect of the matter and I am only concerned with the transfers which had taken place before the Land Ceiling Act came into force.

Sir, land ceiling is not a new thing but it had been talked of even during the pre-Independence days. Gandhiji had stated that the feudal system of the land ownership should be abolished and suitable land legislation should be initiated so that land should be given to the tiller. These are the principles for which Gandhiji had lived and Gandhiji had cherished those ambitious dreams and they have been translated into action. Sir, it may be stated that the Congress Party which was then in power did not act up to the aspirations of the present ruling party. But this House is aware that sufficient laws had been initiated by the Congress. They had abolished the Zamindari system. They had enacted Cultivating Tenants' Protection Act and other laws which conferred some benefit or other.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எந்தக் கருத்தை வலியுறுத்துகிறார்கள்? 6-ம் தேதி சட்டம் வருகிறது, 4-ம் தேதி விற்பனை செய்யப்படுகிறது. 6-ம் தேதி சட்டம் வருகிறது என்று தெரிந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் இப்படி விற்பனை என்றால் இது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதா? இது டிரான்ஸ்பர் ஆஃப் பிராபர்டி ஆக்ட்டி செய்யப்பட்டதா இல்லையா என்பதல்ல பிரச்சினை. சட்டத்தின் 4-ம் தேதி விற்பனை செல்லுபடியாகும். 6-ம் தேதிக்குப் பின்னால் விற்பனை அது 22-வது பிரிவின்படி அடங்கும். இதில் 'போனஸ்' என்ற வார்த்தைக்கு இடமில்லை. 4-ம் தேதி 30 ஏக்கரா விற்பனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவருடைய ஆட்சிக் காலத்திலே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 'போனஸ்' என்ற வார்த்தைக்கு இடமில்லை. அவருக்காக அப்படி செய்யப்பட்டது சரி என்பதற்காகக் கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் வாதாடுகிறாரா?

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I wish to say at the very outset that if anybody is going to defraud the Land Ceiling Act, that is a thing which I dislike and I would say I would condemn it in the strongest language at my command. I am not holding any brief for any person who is responsible for all this malady but are we having materials, enough materials to hold that information that is available with the Ministry has been passed on to the members of the family; that is the matter which this Government has to consider. I am not defending any person. If section 22 is made applicable such of those transfers can be made to be void. But for such of these persons who had purchased land without notice of any of these defects, those persons will have to be protected. That is the contention which I am making.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, உங்களுடைய வாதம் உண்மையாக இருந்தால் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அப்படி ஏமாற்றி விற்கப்பட்டிருந்தால், வாங்குபவர்களுக்கெல்லாம் பரொ

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த
(நிலவுடைமைக்கு உச்சவரம்பு வரையறுத்தல்)
இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு

[திரு. செ. மாதவன்]

[1972 ஏப்ரல் 4]

டெக்ஷன் கொடுத்ததாகிவிடும். நீதிமன்றம் சொன்னாலும், நாங்கள் சட்டத்தை மாற்றத்தான் போகிறோம். இன்றைக்கு 15 ஏக்கர் என்று செய்யப்பட்டு சட்ட அறிவிப்பு செய்து விட்டோம். அதற்கு சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டு அனுமதி தரவேண்டும். இதற்குள்ளே விற்று விடுகிறேன் என்று சொல்லி, அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் விற்கப்பட்டிருக்கிறது. 1962லே சம்பந்தப்பட்ட குடும்பத்திற்கு சர்பிளஸ் உண்டு என்று சொல்லப்பட்டது. நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததும் தான் இதற்கு ஒரு முடிவு கட்டியிருக்கிறோம்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: The Hon. Law Minister was saying that section 22 is there and that section 22 says that such transfers are void. If such transfers are void proper and suitable action can be taken by Government. I do not hold any brief for any person, for any colourable transaction. If it is a colourable transaction naturally it will have to be condemned and probably by way of propaganda, many things are being said and Hon. Law Minister is also aware who are the persons who have actually transferred and who are the persons who have been actually benefited. I do not want to enter into any discussion on that aspect of the question. That is the reason why I have been repeating from the outset that what has transpired should be examined in the light of the law that is now existing. That is the only point that I want to urge. If those transfers are declared to be void, I have absolutely no quarrel. If the legislature is competent to pass such a law, I would be happy; if you are going to pass a law which is not legal and which does not have legislative competence of this body, I would be sorry. That is the only contention I am making.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, புதிதாக நாம் எதுவும் சட்டம் போடவில்லை. உங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே போடப்பட்டதுதான். அந்தச் சட்டத்திலே சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் ஆக்டிலே அந்த ஆக்டை “ஒவர்ரைடு” பண்ணி சட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் போட்டால் அதற்குப் பிரசிடென்ட் கண்கரன்ஸ் வாங்கினால் சரியாகிவிடும் என்று சொல்லப்படுகிறது.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: The Hon. Law Minister was contending that all the laws which have been passed are passed by the people who were in power. I am fully aware that there is over-riding of Transfer of Property Act. It was passed with English concept of law and that was accepted as law of the whole land. The Anglo-American jurisprudence was considered to be the best at that time.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, சிலிங் ஆக்ட் டிரான்ஸ்ஃபர் ஆஃப் ப்ராபர்ட்டி ஆக்டை கட்டுப்படுத்தாது என்று 1962-ம் ஆண்டு சட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு பிரசிடென்ட் அங்கீகாரம் கிடைத்தால் இந்த “ஒவர்ரைடு” சட்டம் செல்லும்.

1972 ஏப்ரல் 4]

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I am fully aware that State Act will have precedence over Transfer of Property Act. I know as a matter of fact that there are small land-holders who have purchased from big landlords without notice of land ceiling? What about their fate? That is the reason why when we make rules, we have to consider this. The Authorised Officer should look into that aspect afresh.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, 'இன்டியன் பீனல் கோடு'லே திருடி வந்த சாமானை யாராவது வைத்திருந்தால், அதை அவருக்கே கொடுத்துவிட வேண்டும் என்றில்லை. சாதாரணமாக பணம் கொடுத்து வாங்கினானே, அதனால் அவனே வைத்துக் கொள்ளலாம் என்கிற பரிதாப உணர்ச்சி இருந்தாலும், சட்டமும் சம்பிரதாயமும் அவருக்கே கொடுக்க இடம் தராது.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : If it is stolen property, I do not think there will be any defence. If it is illegal transaction, I do not think I will be holding any brief for them. I do not think that this is stolen property because if the question of *mens rea* is absent I am sure criminal law will absolve liability.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இது இல்லீகல் டிரான்சேக்ஷனை, இல்லையா? 6-ம் தேதி சட்டம் வருகிறது, 4-ம் தேதி நிலம் விற்கப்பட்டிருக்கிறது. 137 ஏக்கரா விற்பனை செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இது இல்லீகல் டிரான்சேக்ஷன் இல்லை, உண்மையிலேயே அந்த நிலம் ஒன்றுமே இல்லாத ஏழையால் விற்கப்பட்டது என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னால் ஏற்றுக் கொள்கிறோம்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : So far as the transaction is concerned I have nothing to say. That is a matter which has been declared to be void according to you; I do not think I am competent to go into the question because as a legislator I can only point out whatever is transferred, if it is illegal, that may be treated as void. I do not want to plead for Thiru Bakthavatsalam or members of his family. I am not holding any brief for them. But there are several persons in the villages who are ignorant and who lawfully had purchased the land and such instances are not wanting and what about the plight of these persons. That is a matter which I once again want to reiterate. I fully accept that if any person wilfully or wantonly flouts any legislation, he is not entitled to any protection under the law. I am fully conscious of it and I am not here to defend anyone. That is one aspect.

There is another aspect. So far as 'hill area' is concerned, that is omitted by the new legislation. Hilly area contain rubber plantations, tea and cardamom plantations. So far as plantations are concerned, they are exempt. Is it now said that a person cannot hold more than 30 or 15 standard acres in a hilly area, when under the guise of private

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த
(நிலவுடைமைக்கு உச்சவரம்பு உரையறுத்தல்)
இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு

[Thiru R. Ponnappa Nadar]

[1972 April 4]

limited company or any other firm, thousands of acres can be held as 'plantations' and income from such source is enormous? I am sure that suitable legislation will have to be brought because there cannot be dual standards or double norms. That is why I say in hilly areas when there is plantation in order that plantation industry may not be adversely affected a viable unit will have to be thought of. I am sure that so far as plantations are concerned, there will be a common policy. That is an important point.

Sir, I know and I am conscious that the exemption is there. Such exemption should not be given. That is the point which I am arguing now. That is a thing which will have to be taken note of, when comprehensive re-thinking takes place or a comprehensive legislation is contemplated. That is a point I once again stress now.

So far as the other portions of the Bill are concerned, regarding industrial concerns, the question is whether they can have extensive lands and that aspect of the matter will have to be thought of. I am sure, what is absolutely needed for an industry should be allotted to them. Industrial progress should not be retarded. So much so, with this general observation, I would once again point out whether the extent of 40 acres now fixed as the norm for a family, would whittle down and that is a matter which we will have to consider. I think when more progressive people adorn this House probably they may say that they would do away with the private property. Sir, this legislation should benefit the real tiller and that is the intention of the Legislature and I think that the land ceiling will really benefit the tiller and the tillers will welcome this Bill. With these observations, I conclude my speech.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, இது ஒரு முக்கியமான மசோதாவாக இருக்கும் காரணத்தால்தான் எங்கள் கட்சியில் இருந்து மூன்று, நான்கு பேர்கள் இதில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. பொதுவாக, 1961-ம் வருஷத்தில் ஃபிக்சேஷன் ஆப் லாண்ட் சீலிங் சட்டமானது நிறைவேற்றப் பட்ட பிறகு அது எந்த முறையில் அமுலானது என்பதைப் பற்றிப் பலரும் கருத்துக்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இரண்டு மூன்று வாரங்களுக்கு முன்பாக கிழக்கு ஐரோப்பிய நாட்டைச் சேர்ந்த ஒருவருடைய கருத்து 'இந்து'ப் பத்திரிகையில் வெளி வந்தது. 1954-ம் வருஷத்தில் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் மகா சபை முடிவு செய்த பின்னால் பல மாநிலங்களில் இம்மாதிரிச் சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு அப்படி நிறைவேற்றப்பட்ட மாநிலங்களில் அது சரிவர அமலாகாமல் விவசாயிகளுக்கு எந்தப் பலனும் ஏற்படாத ஒரு மாநிலம் இருக்கிறது என்றால் அது தமிழ்நாடுதான்

1972 ஏப்ரல் 4] [திரு கே. டி. கே. தங்கமணி]

என்று அவர் பல விவரங்களை எல்லாம் சேகரித்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நமக்கு முன்னால் இந்த நில உச்சவரம்புச் சட்டம் என்ற சட்டம் வந்து இந்தச் சட்டத்தை என்ன செய்வது என்ற நிலையில் தான் இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

ஏற்கெனவே, ஒரு சட்டம் இருக்கும் காரணத்தால் இதற்குத் திருத்தம் என்ற முறையில் தனியார் மசோதா ஒன்றை எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுத்திருக்கிறோம். அடுத்த சட்டமன்றத் தொடரில் அது எடுத்துக் கொள்ளப்படுமானால் மீண்டும் இம்மாதிரி நில உச்ச வரம்பு சம்பந்தமாகப் பலரும் கருத்துக்களைச் சொல்ல வசதியாக இருக்குமென்று நம்புகிறேன்.

1970-ம் வருஷம் ஆகஸ்டு மாதம் 9-ம் தேதி அன்று நாடுபூராவிலும் இந்தியக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி சார்பில் நில உச்ச வரம்புச் சட்டங்களானது சரியான முறையில் அமல் நடத்தப்படவில்லை, அதனுடைய நோக்கமே ஏற்படவில்லை என்ற காரணத்தால், தமிழ்நாட்டில்கூட இம்மாதிரி நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் இருந்தும் ஆயிரம், இரண்டாயிரம் ஏக்கர் என்று நிலம் வைத்திருப்பவர்களையுடைய நிலத்தில் போய் மறியல் செய்ய வேண்டுமென்று முடிவு செய்தோம். நில உச்ச வரம்பு என்ற கண்ணோட்டம் நியாயமாக இருந்தாலும்கூட அமல் நடத்துவதில் பல கோளாறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாட்டு மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல அந்தப் பேரியக்கம் ஓரளவு உதவியாக இருந்தது. வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகள்கூட; அகில இந்திய ரீதியில் விவசாயிகள் பிரச்சனையை எடுத்து நடத்திய ஒரு பெரிய இயக்கம் என்று கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியை ஆதரிக்கக் கூடிய நாடுகள் மட்டுமல்லாது கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியை முழுமையும் ஆதரிக்காத நாடுகள் கூட எழுதி இருந்தார்கள். ஏன் இதை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன் என்றால் அதற்குப் பின்னால் தமிழக அரசைப் பொறுத்த அளவில் தமிழக அரசு தயங்கித் தயங்கி நடவடிக்கை எடுக்கிறது என்பதைச் சொல்லாமல் இரண்டு விதத்தில் இதைப் பற்றி விவாதிக்க ஒரு முறை ஏற்படுத்திக் கொண்டோம்.

ஒன்று, எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் நில உச்ச வரம்புக்கு விதிவிலக்கு சம்பந்தமாக இருப்பதில் எவை எவை ரத்து செய்யப்பட வேண்டுமென்பதைப் பற்றி ஆராய ஒரு குழுவும், நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவர இன்னொரு குழுவும் அமைக்கப்பட்டு நில உச்ச வரம்பு சம்பந்தமாக என்னென்ன விதிவிலக்குகள் ரத்து செய்யப்பட வேண்டுமென்று ஆராய்ந்து இரண்டு மூன்று விதி விலக்குகளை ரத்து செய்தார்கள். கரும்பு விளையும் நிலங்கள், பண்ணை நிலங்கள், மேய்ச்சல் நிலங்கள் ஆகியவற்றுக்கான விதி விலக்கை ரத்து செய்தார்கள். அதுகூட எந்த அளவில் அமலாகி இருக்கிறது என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். அது எப்படி அமலாகி இருக்கிறது, அதன் பலனாக விவசாயிகளுக்கு எப்படி நிலம் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பது ரொம்ப அவசியம்.

உதாரணமாக, கரும்பு உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய நிலம்கூட விவசாயிகளுக்கு அதனுடைய பலன் கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்குப் பதிலாக அதற்காக ஒரு கார்ப்பரேஷன் அமைத்து நிலச் சீர்திருத்தம் என்ற

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த
(நிலவுடைமைக்கு உச்சவரம்பு வரையறுத்தல்)

இடண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு.

[திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி]

[1972 ஏப்ரல் 4]

நோக்கமே, விதிவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட வேண்டுமென்ற நோக்கமே கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதை அமல் நடத்தும் நேரத்தில் கொஞ் ம் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில் எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் கூறினார்கள். ஒரு விதி விலக்கு ரத்து செய்யப்பட வேண்டுமென்பதைப் பிரதான அடிப்படையாகக் கொண்டதற்கு இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது. உறில் ஏரியாவுக்கு விதிவிலக்கு இருந்தது ரத்து செய்யப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சட்டம் 1—3—1972-ல் இருந்து அமலுக்கு வருகிறது. அப்படியானால் அது எப்படி ஏற்பட வேண்டுமென்பதைப் பற்றிச் சில உதாரணங்கள் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

மதுரை மாவட்டத்தில் வருஷநாடு பகுதி என்று இருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் அது ஒரு ஜமீந்தாருக்கு, கண்டமனூர் ஜமீன்தாருக்குச் சொந்தமாக இருந்து பல நிலைமைகள் ஏற்பட்டு கடைசியில் கோவையில் இருக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய முதலாளி பி. எஸ். ஜி. குடும்பத்திற்குச் சொந்தமாயிற்று. வாங்கியவர் இப்போது உயிரோடு இல்லை. பிள்ளைகள் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதிலே ஒருவர் பழமுதிர் பண்ணை என்று வைத்து சுற்றிலும் ஏராளமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. இதைப் பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் விதிவிலக்கு எந்த அடிப்படையில்? பழமுதிர் பண்ணை என்ற காரணத்தாலா? ஆளுநர் அவர்களே அதை வந்து திறந்து வைத்தார்கள். எங்களுக்கு ரொம்ப வேதனையாக இருக்கிறது. நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைப் புறக்கணித்துக் கொண்டிருக்கும் பெரும் புள்ளிகள் பழமுதிர்ச் சோலை என்று வைத்திருப்பதை ஆளுநர் அவர்கள் வந்து திறந்து வைத்திருக்கிறார்கள். அது உறில் ஏரியா என்ற காரணத்தால் விதிவிலக்கு தரப் பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு ஏக்கர் என்ற கணக்கை அரசு சரியாகச் சொல்ல முடியும். சில ஆயிரம் ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. 1—3—1972ல் இந்தச் சட்டம் அமலுக்கு வந்துவிட்ட பின் அந்த நிலம் கண்டிப்பாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். இனிமேல் அந்த நிலம் அவருக்குச் சொந்தமாக இருக்க முடியாது.

ஆகவே, இந்த விதிவிலக்கை அவர்களுக்கு ரத்து செய்து அந்த நிலத்தை எடுத்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும். இம்மாதிரி விவரங்களைச் சேகரிக்க முடியும். என்னைப் பொறுத்த வரையில் சொல்ல விரும்புகிறேன்—தேயிலைத் தோட்டம் போன்றவை எல்லாம் இந்தக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வரவேண்டுமென்ற கருத்து உள்ளவன் நான்—தேயிலைத் தோட்டத்தை ஒட்டி உள்ள நிலங்கள் இருக்கின்றன. தேயிலைத் தோட்டத்தை விருத்தி செய்வதற்காக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று பல ஆண்டுக் காலமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது வன நிலமும் அல்ல, தோட்ட நிலமும் அல்ல, அப்படி ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அது 99 வருஷ லீசாக இருக்கலாம், பல முறைகளில் இருக்கலாம். ஓவாளி தோட்டம் என்று பிரிவாவுக்குச் சொந்தமாக 10,000

1972 ஏப்ரல் 4]

[திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி]

ஏக்கருக்கும் அதிகமான நிலம் இந்த வரம்புக்குள் வரும் அந்த நிலம் எப்படி விவசாயிகளுக்கு வருகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். இப்படி மலையில் இருக்கும் நிலம் என்று விதிவிலக்குப் பெற்றிருக்கக்கூடிய நிலங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. நாம் முனைப்பாக ஈடுபட்டோமானால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தை விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்குப் பேருதவியாக இருக்குமென்று இந்த இடத்தில் வற்புறுத்திச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே இந்த மசோதாவிலே இன்னொரு ஊனமும் இருக்கிறது. தொழிற்சாலை வைத்திருப்பவர்களுக்கு விதிவிலக்கு இல்லை. என்றாலும் கூட விதிவிலக்கு கொடுக்க இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதே சட்டமன்றத்தில் பல முறை கேள்வி எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள், பரிசீலனை செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். மேட்டூரில் அலுமினியம் தொழிற்சாலையை ஒட்டி தொழிற்சாலைக்குத் தேவையில்லாத தரிசு நிலங்களை எடுத்துக் கொண்டு அவர்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலத்தை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க முடியும். இந்த விதிவிலக்கை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் ஒரு காலத்தில் தொழிற்சாலையை விரிவுபடுத்தப் போகிறோம் என்று சொல்லி சர்க்கார் நிலத்தையும், தரிசு நிலத்தையும் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு அனுபவித்து வருகிறார்கள். அதை நிரந்தரமான முறையிலே கொடுக்க ஏற்பாடு இருக்கிறது. அந்த ஊனம் இந்த மசோதாவிலே இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நாம் கொண்டுவரும் சட்டம் ஒரு தொழிற்சாலைக்கு 15 ஏக்கர்களுக்கு மேல் வேண்டுமென்றால் அரசாங்க அனுமதி பெற வேண்டும். ஆலங்குளம் சிமென்ட் பாக்டரிக்கு 2,000 ஏக்கர் தேவைப்படுகிறது. நம் தொழிற்சாலை. அதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்பதில் என்ன ஊனம் இருக்கிறது?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஆலங்குளம் பாக்டரிக்கு 2,000 ஏக்கர் தேவைப்படுகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லும்போது 15 ஏக்கர்களுக்கு மேல் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்வதற்கும் இதற்கும் எந்தவிதமான ஒற்றுமையும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. 15 ஏக்கர்களுக்கு மேல் உள்ளதற்கு பர்மிஷன் தேவை என்றால் குறைந்த பட்சம் எவ்வளவு தேவை என்று கணக்கெடுத்து அதற்கு மேல் வேண்டியிருப்பதற்கு அரசாங்க பெர்மிஷன் வேண்டும் என்று செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இரண்டாயிரம் ஏக்கர் என்று சொன்னேன். இவ்வளவு ஏக்கர் வேண்டுமா என்று கேட்கலாம். அங்கு ஏராளமான சுண்ணாம்புக் கற்கள் தேவைப்படுகிறது. அந்தப் பரப்பளவு நிலம் நம் பொருளில் இருக்கிறது. அதை யாராவது ஆக்கிரமித்துக் கொண்டால் நமக்குக் கிடைக்காது. மால்கோ, அந்தக் காலத்தில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை ஹைலெவல் கமிட்டி போட்டு என்கொயரி செய்கிறோம். மணலியில் 300 ஏக்கர் கொடுக்கிறோம். கொடுக்க

தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த
(நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு வரையறுத்தல்)
இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1972 ஏப்ரல் 4]

அதிகாரம் எடுக்கிறோம். இன்டஸ்ட்ரியல் அண்டர் டேக்கிங் என்றால் கேட்க முடியாது. இப்போது அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்கிறோம். ஆகவே இதை ஊனம் என்று சொல்வது சரியல்ல.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அம்மையார் அவர்களின் வாதத்திற்கும் என் வாதத்திற்கும் பொருத்தம் கிடையாது. 15 ஏக்கர்களுக்கு மேல் வேண்டுமென்றால் அரசாங்க உத்தரவு பெற்றுத்தான் செய்ய வேண்டுமென்று 37 (எ) வந்திருக்கிறது. அது நல்ல அம்சம். அரசாங்க உத்தரவு பெற்ற பிறகுதான் சேர்க்க முடியும். அலுமினியம் ப்ளான்ட் போன்றவை ஊர்ஜிதப்படுத்த முன்வருவார்கள். தேவை இல்லாத நிலங்களை அவர்கள் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், தரிசு நிலங்களைச் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆகவே அதைக் கைவிட வேண்டும் என்று அங்குள்ள விவசாய மக்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கக்கூடாது.

அடுத்தபடியாக, சாதாரணமாக ஒரு பிரச்சனை வந்து ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுக்கமுடியுமா என்றால், அப்படி இந்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வரமுடியுமா என்றால் கொண்டுவர முடியும். விதிவிலக்கை ரத்து செய்யும்போது 50-ம் ஆண்டு ட்ரஸ்களைக் கூடச் சேர்க்கிறோம். மத்திய அரசு கூட லான்ட் லெஜிஸ்லேஷன் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கருதுகிறது. ஒரு சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரும்போது சிலர் பாதிக்கப்பட்டதான் செய்வார்கள். சாதாரணமானவர்கள் பாதிக்கப்பட்டால் என்ன செய்வது என்று யோசிக்கலாம். 61-ம் ஆண்டுச் சட்டத்தில் சில அம்சங்கள், டிரான்ஸ்பர் ஆஃப் ப்ராப்பர்டி ஆக்ட் ஷரத்துகள் செல்லாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சபைக்குப் பரிபூர்ண அதிகாரம் இருக்கிறது. நிலப் பிரபுக்கள் லேசாக விட்டுக் கொடுக்கமாட்டார்கள். அரை ஏக்கர் இருந்து கஷ்டப்பட்டு இரண்டு ஏக்கர் சம்பாதித்தவர்களைச் சொல்லவில்லை. பரம்பரையாக, எங்கள் அப்பா வைத்திருந்தார் என்று அந்த நிலத்தை வைத்து, அதை ஒரு மூலதனமாக வைத்து நடத்திகிறார்களே அந்த நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பை உடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இம்மாதிரிச் சட்டங்கள் கொண்டு வரப்படுகின்றன.

எனக்கு ஒரு தகவல் வந்துள்ளது. உத்தராயன்குடி கிராமம். தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்குத் தெரியும். ஐயாவு வாண்டையார் என்பவருக்கு 60 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. குத்தகை விவசாயிகளை அடங்கலில் பதிவு செய்தாகிவிட்டது. பதிவு செய்த அவர்கள் உழப் போகிறார்கள். போகக்கூடாது என்று தடை செய்து இருப்பது இருபத்தைந்து பேர்களை நேற்று கைது செய்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் சட்டத்தை அமல் செய்யும்போது போலீஸை அனுப்புகிறார்கள். சொத்து வைத்திருப்பவர்கள், சட்டத்தைப் புறக்கணிக்க வேண்டுமென்று இருப்பவர்கள் பலமுறைகளில் வேலை செய்வார்கள்.

மகாத்மா கந்தி அடிகள் சொன்னார்கள், நிலத்தில் விவசாயி போய் உட்கார்ந்துகொண்டு இது என் நிலம் என்று சொல்ல வேண்டும், அப்போது ரத்தப் புரட்சி ஏற்படுமானால் அப்படி ரத்தப் புரட்சி ஏற்பட்டா

1972 ஏப்ரல் 4] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

லும் பரவாயில்லை என்று மகாத்மா காந்தி அடிகள் சுதந்திரம் கிடைப் பதற்கு முன்பு சொன்னார்கள் அமெரிக்காவிலிருந்து வந்த ஒரு நிருப ரிடம். கொஞ்சம் ரத்தப் புரட்சி ஏற்பட்டாலும் பரவாயில்லை என்று —நான் சொல்லவில்லை—மகாத்மா காந்தியடிகள் சொல்லியிருக்கிறார். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்துவது மிகமிகக் கடினமாகும். அவர் களுக்குள்ள வேர் ஆழமாக பரவியிருக்கக்கூடிய வேர். ஆகவே இப்படிப் பட்ட ஒரு பகுதியைக் கொண்டுவருகிறோம். ஹில் ஏரியா என்பது 1—3—72-ல் இருந்து அமலாகிறது என்ற நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகு எவ்வளவு எடுத்தோம், எவ்வளவு கொடுத்தோம் என்ற அதற்குரிய விவரங்களைத் தாக்கல் செய்யவேண்டும். வந்தஅளவிற்குப் போதுமானது தான். அடுத்த சட்டத்தையும் நிறைவேற்றி பிறகு ஆறு மாதத்திற் குள்ளாக எல்லாவற்றையும் இணைத்த ஒரு பொதுவான நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டியது அவசியம் என்று சொல்லிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I want one clarification. Under Section 37 (a) will the industrial and commercial undertakings be given adequate land ? So far as area is concerned will they be given 15 acres or the need of the industry will be assessed in the matter of granting permission . That is the matter for which I seek clarification from the Hon. Minister.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : உதாரணமாக ஆலங்குளம் சிமென்ட் பாக்டரிக்கு மூலப்பொருள் வேண்டும். கட்டடம் தேவைப் படுகிறது. மால்கோ போன்ற பிரச்சினை கழிவுப் பொருள்களைச் சேகரித்து வைப்பதற்கு. ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையும் அனுமதி கேட்கும்போது இந்த அடிப்படையில் பரிசீலித்துக் கொடுப்போம். கொடுத்ததற்குப் பின்னால்—அதுதான் முக்கியம்—400 ஏக்கரை வைத்துக்கொண்டு பத்து ஏக்கரில் ஒரு ஆலை கட்டிவிட்டு மீதி ஏக்கரில் விவசாயம் செய்கிறார்கள். அதை எடுக்க அதிகாரம் கிடையாது. ஆகவே இப்போது We will impose conditions. If they break the conditions, we will resume the land. அந்த மாதிரி அதிகாரங்களை எல்லாம் போட்டிருக்கிறோம்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : I can understand 15 acres of ceiling for an individual but the same thing cannot apply for an industrial undertaking. That is what I am harping upon.

Individual ceiling for industrial undertaking must be published. If it is over and above, they must come to Government for permission. You must not restrict it to 15 acres.

(திரு. செ. கந்தப்பன் தலைமை)

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அந்தக் கருத்து மொத்தத்தில் தவறான கருத்து. கம்பெனிக்கு ஸீலிங் போடுவது எங்களுடைய விருப்பம் இல்லை. 15 ஏக்கர் ஒரு லீக்ஸ் என்டிடிக். அது இண்டிவிஜுவ லாக இருக்கலாம், டிரஸ்டாக இருக்கலாம் கம்பெனியாக இருக்கலாம்.

தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த
(நிலடைமைக்கு உச்ச வரம்பு வரையறுத்தல்)
இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1972 ஏப்ரல் 4]

லீகல் என்டிடி தான். அப்படியிருந்தால் 15 ஏக்கர் சட்டப்படி இயல்பாகவே அவர்களுக்குக் கிடைத்துவிடுகிறது. 15 ஏக்கருக்கு மேலே தொழில் துறைக்குத் தேவை என்றால், அனுமதி பெற்றுத்தான் செய்ய வேண்டும். அதற்கு ஒரு லீலிங் வைக்க முடியாது. ஆலங்குளம் தொழிற்சாலையை எடுத்துக்கொண்டால் 2,000 ஏக்கர் வேண்டும், ஒரு கோவாபரேடிஸ் ஸ்பின்னிங் மில்லை எடுத்துக்கொண்டால் 50 ஏக்கரா வேண்டும். ஆகவே, ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு லீலிங் என்று வைக்க முடியாது. அப்படி லீலிங் வைப்பதற்குப் பதிலாக, ஒரு தொழிற்சாலைக்குத் தேவைப்படுகின்ற நிலத்தை நம்முடைய அரசாங்கமே பரிசீலித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். அதில் எந்த விதமான தவறும் ஏற்படும் என்று வாதிக்க இடம் கிடையாது. காரணம் யாருக்கும் எக்ஸெம்ப்டேஷன் கொடுக்கப் போவதில்லை.

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, I would like to enlighten myself about the explanation given in one clause about religious institutions. It is stated that 'religious institution' means 'any temple or mosque or church.....' In this connection it is also stated.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்): அது நான் வருகிறது. நீங்கள் அவையிலே நீண்ட நேரம் இல்லை. வந்தவுடனேயே ஒரு கேள்வி போடுவதால் வருகிற ஆபத்துதான் இது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் முன்பு வைக்கப்பட்டிருக்கிற நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் கீழ் பல அங்கத்தினர்களும், பல கட்சித் தலைவர்களும் தங்கள் விரிவான கருத்துக்களை எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள்.

விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்த கம்யூனிஸ்டு கட்சி உறுப்பினர் மாண்புமிகு திரு. பழனிசாமி அவர்கள் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் இந்த நாட்டில் அமுலாக்கப்படுகின்றபொழுது நிலம் எடுத்துக் கொடுக்கவில்லை என்ற பொருள்படச் சொன்னார்கள். யாருக்கும் ஒன்றும் கொடுக்கவில்லை என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்க முடியாது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். அரசாங்கம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு நிலம் கிடைக்கவில்லை, கொடுக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைத் தவிர, நிலம் கிடைக்கவேயில்லை, கொடுக்கவேயில்லை என்று சொல்வதற்கில்லை. ஏன் என்று கேட்டால், இதுவரையில் பழைய சட்டப்படி 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் ஒரு குடும்பத்திற்கு இருக்கலாம். அந்த பழைய சட்டப்படி எடுக்கப்பட்ட கணக்கில், எடுக்கப்பட்ட உபரி நிலம்; நோடிபைடு செய்யப்பட்ட உபரி நிலம் 28,839 ஏக்கராவாகும். அதில் அரசாங்கம் கைப்பற்றியது 23,182 ஏக்கராவாகும். பாக்கி இருப்பவை நீதி மன்றத்தில் இருக்கின்றன. எக்ஸ்டென்டு அலைண்ட், கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற நிலம் 19,712 ஏக்கரா, பிரித்துக் கொடுத்திருக்கிறோம், இதனால் 10,694 மக்கள் பயன் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்ற புள்ளி விவரத்தைநான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் என்று ஏற்கனவே கொண்டுவந்துவிட்டு, விதிவிலக்கின் மூலம் மன்றாடியார் போன்ற குடும்பங்களுக்கு 1,000 ஏக்கரா என்று விட்டு வைத்திருக்கிறீர்களே என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் கேட்டார்கள். டெய்ரி பாரம் லாண்ட்ஸ்க்கு

1972 ஏப்ரல் 4]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

விதிவிலக்கு இன்னும் ரத்து செய்யவில்லை. விதி விலக்கு இருக்கிறது. மன்றாடியார் குடும்பத்திற்கு இருக்கிற பூமிகள் டெய்ரி பார்ம். அதற்கு விதி விலக்கு இருக்கிறது. கால்நடைகள் மேய்ச்சல் காடு 50 ஏக்கர் வரை ஒருவர் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று விதி விலக்கு இருக்கிறது. அந்த விதி விலக்கை ரத்து செய்து, அந்தச் சட்டம் இந்திய ஜனாதிபதியினுடைய அங்கீகாரம் பெற்று வந்திருக்கிறது. அந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் அங்கீகாரமானதற்குப் பிறகு எவ்வளவு உபரி நிலம் கிடைக்கும் என்று ஆதாரஸ்டு ஆபீசர்கள் இப்பொழுது வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பரிசீலனை முடிந்ததற்குப் பிறகுதான் இறுதியாகத் தெரியும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அதிகமாக விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிற விஷயம், தொழில் துறைக்காக எடுக்கப்பட்டிருக்கிற பூமியைப் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது. சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றி நல்ல விளக்கத்தைத் தந்துவிட்டார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற தொழில் துறைக்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கிற பூமிகள், எவ்வளவு நிலம் அவர்கள் வைத்திருந்தாலும், இப்பொழுது இருக்கிற சட்டப்படி கட்டுப்படுத்த முடியாது. அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும், அவர்களுக்குத் தேவைக்கு அதிகமான நிலம் வைத்திருக்கக்கூடாது என்பதற்கும், எந்தத் தொழில் துறையும் இருக்கும் பூமியை காம்ப்வுண்டு போட்டு வளைத்துவிட்டு, அதில் விவசாயம் அல்லது வேறு பல வேலைகளைச் செய்வதைத் தடுப்பதற்கும் சர்க்கார் அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்கிறது. எவ்வளவு நிலம் தொழில் துறைக்கு இருக்க வேண்டும், அவர்கள் எந்தெந்த நிபந்தனையோடு அந்த நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று நிபந்தனை விதிப்பதற்கும், உபரி நிலத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வதற்கும், எவ்வளவு நிலங்களை அவர்கள் நிபந்தனையோடு வைத்திருக்க வேண்டும் என்று வரையறுப்பதற்கும் தேவையான அதிகாரத்தை இன்றைய சட்டத்தின் மூலம் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள இருக்கிறது. இந்த அதிகாரத்தின் மூலம் அதிகப்படியான நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும், எந்தத் தொழில் துறையாக இருந்தாலும் அந்த உபரி நிலத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளும். அந்தத் தொழில் துறைக்குப் போக அதிகமாக இருக்கும் நிலத்தை வைத்திருப்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவரிடத்திலிருந்து அந்த நிலத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளும் என்பதில் யாருக்கும் எந்த விதமான சந்தேகமும் இருக்கத் தேவையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நிலத்தையெல்லாம் சுக்கு நூறாக அடித்துவிட்டார்கள் என்று வருத்தப்பட்டார்கள். ஒரு ஏக்கர், $\frac{1}{2}$ ஏக்கர் என்றெல்லாம் பிரித்துவிட்டால் என்ன செய்வது என்று காங்கிரஸ் கட்சி அம்மையார் திருமதி அனந்த நாயகி அவர்கள் கேட்டார்கள். (குறுக்கீடு) டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் அதைப்பற்றி தெரிவித்தார்கள். (குறுக்கீடு). ஏன் இப்படி நிலத்தை உடைக்க வேண்டும், உடைக்கிறார்கள் என்ற கருத்தில் இங்கே விவாதிக்கப் பட்டது. யாரும் சொல்லவில்லை என்று சொன்னால், இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லியதைத்தான் சொல்கிறேன், பரவாயில்லை. இப்படிச் சொல்லவில்லையென்று சொன்னால், அதற்காக நான் வருத்தப்படவில்லை, அதற்காக மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த
(நிலவுடைமைக்கு உச்சவரம்பு வரையறுத்தல்)
இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன் வடிவு.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1972 ஏப்ரல் 4]

கம்யூனிஸ்டு கட்சிப் பெரியவர் திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, 15 ஏக்கராவை ஒருவர் வைத்திருக்கிறார் என்றால், 15 ஏக்கரா பூராவும் ஒரே வரப்பு இல்லை. ஒரு ஏக்கராவுக்கு, $\frac{1}{2}$ ஏக்கராவுக்கு என்று வரப்பு இருக்கிறது. நிலத்தைப் பெற்றிருப்பவர் ஒரே வரப்பை வைத்துக்கொண்டு, அதற்குள் 15 ஏக்கர், 20 ஏக்கர் என்று விவசாயம் செய்வது என்பது எங்கேயும் கிடையாது. அப்படி நிலம் வைத்திருக்க முடியாது, நிலத்தைப் பார்த்திருப்பவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். நிலத்தைப் போய்ப் பார்த்திருந்தால் அப்படி நிலத்தை ஒரே வரப்பாக வைத்திருக்க மாட்டார்கள், வைக்கவும் முடியாது, அப்படி வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்வது அவ்வளவு சலபம் அல்ல, அப்படிச் செய்வது விவசாய முறையும் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நிலம் சிறிது சிறிதாகத் தான் இருக்கும்.

இங்கே ஒன்று கேட்கப்பட்டது. ஜப்பான் நாட்டில் உழவர்களுக்கு அதிகமாக சலுகைகள் தரப்படுகிறதே என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசினார்கள். மாண்புமிகு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஜப்பான் நாட்டில் உழவர்களுக்கு நிறைய சலுகைகள் தந்திருக்கிறார்கள், அப்படி சலுகைகள் தந்து உழவுத் தொழிலை அதிக உற்சாகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள், ஏன் நாம் அப்படிச் செய்யக்கூடாது என்று வருத்தப்பட்டு கேட்டார்கள். ஜப்பான் நாட்டுக்குச் சென்று வந்திருக்கிற சட்ட அமைச்சர் அவர்களை அதைப்பற்றி கேட்டேன். அங்கே என்ன நடக்கிறது என்றால், ஜப்பான் நாட்டில் விவசாயத்தைவிட தொழில் அதிகமாக வேகமாக வளர்ந்து வருகிறது. அப்படி தொழில்துறை வேகமாக வளர்ந்து வருகிற நாட்டில் விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிற மக்கள் தொழில் துறைக்கு வந்துவிடாமல் இருப்பதற்கு விவசாயத்தில் அவர்களுக்கு அதிகமாக உற்சாகம் இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன், விவசாயத் துறையிலுள்ள பூமி முழுவதும், தொழில் துறைக்குப் போய்விடக் கூடாது என்ற நோக்கத்துடன், உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்த அளவில் ஜப்பான் செற்ஃப் சஃபிஷியண்டா இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன், அந்தச் கொள்கையை அங்கே வைத்திருக்கிறார்கள். எனவே, ஜப்பான் நாட்டில் இருக்கிற முறை வேறு, இங்கே இருக்கிற முறை வேறு. அதனால் விவசாயிகளுக்கு காட்டவேண்டிய உற்சாகத்தைக் காட்டக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. உற்சாகம் காட்ட வேண்டியதுதான். இந்த அரசாங்கம் எலாப்பவகையிகிறேன். காட்டுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

திருமதி அனந்தநகையி அவர்கள் வயபின் யூனிட்டாக இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். வயபின் யூனிட் என்பது அவரவர்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற கருத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது. கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் பேசும்பொழுது, ஒருவர் 15 ஏக்கராவாக இருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். இன்னொருவர் 20 ஏக்கராவாக இருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். மற்றொருவர் 25 ஏக்கராக இருக்கலாம் என்று கூறினார்கள். இப்படி ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறாக நினைத்துத் திருத்தத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது அவரவர்கள் கொண்டிருக்கிற கருத்தாகும். இப்பொழுது இருக்கிற அரசாங்கம் 40 ஸ்டாண்டர்ட்

1972 ஏப்ரல் 4]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

வரை உச்ச பட்சமாக இருக்கலாம் என்று தீர்மானித்திருக்கிறது. ஏற்கனவே இருந்த அரசு 60 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் இருக்கலாம், என்று அப்பொழுது தீர்மானித்தது. இப்பொழுது நாம் கொஞ்சம் புரட்சிகரமாகச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக 40 ஏக்கர் என்று குறைத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

இப்படியெல்லாம் செய்தால் குழப்பம் ஏற்படாதா என்று கேட்டார்கள். காலப்போக்கில் சட்டம் கூட மாறத்தான் செய்யும். சமுதாயத்தில் புரட்சி ஏற்படும்பொழுது, சட்டத்தை மாற்றித் திருத்தி அமைக்கவேண்டியதுதான். சமுதாயத்திற்கேற்ப சட்டத்தை அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். சட்டத்திற்கேற்ப சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று நினைப்பது தவறு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தீவிரவாதிகளைப் பற்றிப் பேசினார்கள். ரொம்ப வருத்தப்பட்டுச் சொன்னார்கள். சொன்ன காரியங்களை நிறைவேற்றுவதில் நாங்கள் மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாங்கள் எதிர்க் கட்சியில் இருந்த நேரத்தில் நாங்கள் சொன்ன அதே சருத்தை ஒட்டித்தான் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வரையிலே இருக்க வேண்டும் என்று தேர்தல் அறிக்கையில் சொன்னோம். அதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. அதையேதான் சட்ட ரூபத்தில் கொண்டு வந்தோம். எந்தக் கொள்கையைச் சொல்லி உள்ளே நுழைந்தோமோ அதே கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டு அதையே சட்டமாக நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இந்த அரசாங்கம் சொன்னதை நிறைவேற்றுவதற்கு பல சட்டங்களை இயற்றியிருக்கிறோம். தமிழ்நாடு அரசாங்கம் நில சீர்திருத்த சட்டங்கள் செய்திருப்பதுபோல், புரட்சிகரமான மாறுதல்களைப் போல், வேறு யாரும் செய்யவில்லை. இந்திய உபகண்டத்தில் வேறு பல மாநிலங்கள் நம் மாநிலத்தை பின்பற்ற வேண்டிய அளவுக்கு நாம் சட்டத்தை இயற்றியிருக்கிறோம். யாருக்கும் பின்னோடியாக இல்லை, நாம் முன்னோடியாக இருக்கிறோம் என்று தெளிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தியாவிலேயே வேறு எங்கும் இல்லாத ஒரு நில சீர்திருத்த சட்டத்தை நாம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். குடியிருப்பு சட்டத்தை இந்த மன்றத்தில் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அந்த மாபெரும் சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். மனைச் சொந்தக்காரர்களுக்கு மனை சொந்தம் இல்லை, குடியிருப்பவர்களுக்கு சொந்தம் என்ற அம்மாதிரியான சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். புரட்சிகரமான சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். நாம் எந்த வகையிலும் மற்ற மாநிலங்களுக்கு பின் நிற்பவர்கள் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டிராக்டர்கள் உபயோகத்தைப்பற்றி இங்கே பேசினார்கள். நிலத்தைச் சிறிதாக்கிவிட்டால், டிராக்டரை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்வது என்று கேட்கப்பட்டது. பெரிய நிலப்பிரபுக்கள்தான் டிராக்டர்களை வைத்து நிலத்தை உழ முடியும் என்ற நிலைமையை மாற்றி, நாம் செய்த நிலச் சீர்திருத்த சட்டத்திற்கு ஏற்றவாறு டிராக்டர்களை உபயோகப்

தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த
(நிலவுடைமைக்கு உச்சவரம்பு வரையறுத்தல்)
இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1972 ஏப்ரல் 4]

படுத்துவதற்கு விவசாயிகளுக்கு வாடகைக்கு கொடுப்பதற்கு நிறைய டிராக்டர்களைக் கொண்டுவந்து வேளாண்மைத் தொழில் கூடத்தில் வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

சிறிய நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் கூட டிராக்டர் வைத்து உழ முடியும். அப்படி உழுவதற்கு வேளாண்-தொழிற்கூடம் இந்த ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். வாடகைக்கு விட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதெல்லாமல் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் டிராக்டர்களை வாடகைக்குக் கொடுக்க தயாராக இருக்கிறார்கள். சிறு விவசாயிகளும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். டிராக்டர்கள் என்றால் ஏதோ பெரிய நிலச் சுவான் தார்கள் 100 ஏக்கர், 1,000 வைத்திருப்பவர்கள் தான் உபயோகப் படுத்தவேண்டும் என்பதல்ல. 5, 10 ஏக்கர் வைத்துதிருப்பவர்கள் கூட உழமுடியும். அதுவும், புதிதாக வந்துள்ள “பவர் டில்லர்ஸ்” ரொம்ப லாபகரமாக இருக்கிறது. ஏறக்குறைய 10,000 ரூபாய் செலவில் கிடைக்கும் இந்த “பவர் டில்லர்” விவசாயத்துக்கு ரொம்ப உபயோகமாக இருக்கும். சிறு சிறு பூமியாக வைத்திருப்பவர்களுக்கு ரொம்ப வசதியாக இருக்கும். எனவே உச்சவரம்பைக் குறைத்ததின் மூலம் டிராக்டர்ஸ் பயன்பற்றுப் போகும் என்று யாரும் அதற்காக கவலைப்படத் தேவையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“ஆப்செண்ட் லாண்ட்லார்டிசம்” கூடாது என்று மீண்டும் இங்கே பேசப்பட்டது. நேற்றைய தினம் சொன்னேன். கொள்கையளவில் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிற, நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்ட கொள்கை, இதே மன்றத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், இன்றைய முதலமைச்சர் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களும் பலமுறை வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஏற்று கொண்டுள்ள கொள்கைக்கு ஏற்ப அவசரப்படாமல், சட்டம் நிறைவேற்றுவதற்கு உறுதியான எண்ணத்துடன் இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

“பினுமிகளை” எப்படி ஒழிக்கப்போகிறீர்கள்? ” என்று கேட்டார்கள். அதை ஒழிக்க முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். “பினுமிகளை” கண்டு பிடித்திருக்கிறோம். வேறு பல இடங்களில் கண்டுபிடிக்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். விதி விலக்கிலிருந்து தப்புவதற்கு பலபேர் முயற்சிக்குகிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. எந்தெந்த விதி விலக்காலுமாய் தப்புவார்கள் என்று குழு போட்டு ஆராய்ந்து “வில்லேரியா” வில் “பிளான்டேஷன்” தவிர மற்ற பூமிகளை நிலச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வருவது என்று சட்டம் கொண்டுவருகிறோம். அந்த விதியை ரத்து செய்யமாட்டோம்.

இன்றைக்கு ஆராய்வதற்கு அவகாசம் வேண்டும் என்பதற்காக குழு அமைத்திருக்கிறோம். அடுத்த கூட்டத்தில் என்ன செய்ய முடியும் என்பதைப் பரிசீலிக்கலாம்.

“ப்ளான்டேஷனை” பொறுத்தவரை இங்கே பேசிய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் குறிப்பிட்டார்கள். “அதற்கும் உச்சவரம்பு சட்டம் வர வேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். எங்களுக்கு

1972 ஏப்ரல் 4]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

ஆட்சேபணியில்லை. முதலமைச்சர்கள் மட்டத்தில் டில்லியில் மாநாடு நடைபெற்றபோது, நமது முதலமைச்சர் சார்பில் நான் அதில் கலந்து கொண்டபோது, மாநாட்டில் இது விவாதத்துக்கு வந்தது. அப்போது நாங்களும் தெரிவித்தோம். எடுத்துக்கொள்வதைப் பற்றி ஆட்சேபணியில்லை. உ. காபி போன்றவைகளில் “ப்ராசெசிங் யூனிட்ஸ்” வைப் பதற்கு சிறு சிறு நிலச்சுவான்தார்களால் முடியாது. பெரும் நிலம் வைத்திருந்தால் முடியும், என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது.

அத்துடன் இன்னொரு கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டது. அது வெளி நாட்டுச் செலாவணி கொண்டு வரும் பொருளாக இருப்பதால் அகில இந்திய நிதி மந்திரிகள் மாநாட்டில் முடிவு செய்வோம்; இப்போது வேண்டாம்; மீண்டும் முதலமைச்சர்கள் மாநாடு கூடுகையில் முடிவெடுக்கலாம்” என்று ஒத்திவைத்திருக்கிறார்கள். அதில் என்ன செய்கிறார்கள் என்று பார்த்து அதன் பிறகு முடிவு எடுக்கலாம் என்று நாங்கள் கருதிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இங்கு இன்னொரு விஷயம் விவாதிக்கப்பட்டது. நண்பர் ராஜா அவர்கள் பேசும்போது கேள்வி எழுப்பினார். பேசலாமா? என்று கேட்டார்கள். ஏன் பேசக்கூடாது என்று கேட்டார்கள். காங்கிரஸ் தலைவர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் அப்படிச் செய்ததில் என்ன தவறு? என்று கேட்டார்கள். சட்ட அமைச்சர் சட்டப் பிரச்சினைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பேசப்பட்ட கருத்துக்கு பதில் தெரிவிக்கச் சொல்லுகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த விளக்கத்தைத் தந்து விட்டார்கள். அந்த விளக்கத்திற்கு மேல் இதை, ஒன்றிரண்டு வார்த்தை சொல்லி நிறுத்தி விடலாம் என்று நினைக்கிறேன். அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்.

The Authorised Officer-He has declared the entire lands sold as void.

அது மட்டுமல்ல; அந்த “ஆதரைஸ் ஆபீசர்”—

‘He therefore held that all the transfers effected by the landholder Thiru C. N. Varadappan, as specified in the Schedule annexed to this order is void’ என்று சொன்னதோடு மட்டுமல்ல;

Thus, it is evident that all the sales were made only with a view to defeat the provisions contained in Sections 7 to 12.

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நிலச் சீர்திருத்த சட்டத்தை தோற்கடிப்பதற்காகத்தான் இப்படி விற்கப் பட்டிருக்கிறது; இன்றல்ல, 15-11-1970 அன்று. ஆதரைஸ்டு ஆபீசர் போட்ட உத்தரவை என் கையில் வைத்திருக்கிறேன். இந்த உத்தரவு செல்லாது என்று சொல்ல முடியாது. சட்டப்படி விற்பது சரியா இல்லையா என்ற வாதத்துக்குப் போக விரும்பவில்லை.

தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த
(நிலவுடமைக்கு உச்ச வரம்பு வரையறுத்தல்)
இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு)

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1972 ஏப்ரல் 4]

1960-ஆம் ஆண்டு நிலச்சட்டம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. அதற்கு பிறகு விற்றிருக்கிறார்கள். விற்ற நேரம் சரியா? தவறு? ஒரு அமைச்சருடைய குடும்பத்தில் இப்படிச் செய்யலாமா? இப்படிப்பட்ட தவறு செய்தால், அந்தத் தவறு செய்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் சட்டத்தின் முன்பு குற்றவாளிகளாகத்தான் ஆக்கப்படுவார்கள். சட்டப் படி அந்த நிலத்தை அரசாங்கம் கைப்பற்றும். கைப்பற்றுவதற் குண்டான நடவடிக்கை எடுக்கும்.

“இன்னொருவருக்கு விற்றிருக்கிறார்கள், வாங்கினவர் கதி என்ன?” என்று கேட்டார்கள். வாங்கினவர் யாரிடத்தில் பணம் கொடுத்தாரோ, அவரிடத்தில் பணத்தை வசூலித்துக் கொள்வதைத் தவிர வேறு வழி எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. நாங்கள் இன்றுள்ள சட்டப்படி, உபரி நிலம் என்று சொல்லப்பட்ட நிலத்தை அரசாங்கம் எடுத்து, அதற்குண்டான “காம்பென்சேஷன்”-ஐ நிலச் சொந்தக்காரர்களாக இருக்கும் வரதப்பன் அவர்களுக்கு கொடுத்து விடுவோம். வாங்கி யிருப்பவர்கள் நிலத்தில் முதலீடு செய்திருக்கிறார்களா என்று எங் களுக்குத் தெரியாது. வாங்கியிருப்பவர்கள் அதற்குண்டான பணத்தை, யாரிடத்தில் இருந்து நிலத்தை வாங்கினார்களோ, அவர்களிடத்தில் வசூ லிப்பது தான் முறை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இது பற்றி அறிவிப்பு விடப்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள், திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பேசும்போது. நிலச்சவான் தாருக்கு தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. “வாங்கினவர்களுக்குச் சொல்லி யிருக்கிறார்களா?” என்று கேட்டார்கள். இந்த உத்தரவிலேயே இருக் கிறது. அது மட்டுமல்ல. இன்னொரு “கெசட் நோடிபிகேஷன்” வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. 13-10-1971 அரசாங்கம் வெளியிட்ட “கெஜட்டில்”—பெயர்: திரு. சி. என். வரதப்பன்; திருமதி சரோஜினி வரதப்பன் என்று போட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு பெரிய கெஜட்டை அங்கத்தினர்கள் தயவு செய்து குறிப்பிட வேண்டுமென்றால், வீட்டிலே உள்ள கெஜட்டை படித்துப் பார்க்கலாம்—தேதி—13-10-1971-ல் வெளி யான கெஜட்டில் இந்த நிலம் முழுவதும் குறிப்பிடப்பட்டு, விற்கப் பட்டிருக்கின்ற நிலம் “சர்ப்ளஸ்” என்று அதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கவிருக்கிறது. மேற்கொண்டு எடுக்கும் நடவடிக்கை சட்டப்படி எடுப்பார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

இது ஏதோ விரோத மனப்பான்மையுடன் சொல்லவில்லை. இந்த ஒரு தவறுதான் நடந்திருக்குமென்று நாங்கள் நினைக்கவில்லை. இப்படி பல தவறுகள் நடந்திருக்கும் என்று யூகித்துக் கொண்டிருக் கிறோம். அவற்றை விசாரிக்க “ஆதரைஸ் ஆபீசர்களை” கேட்டிருக் கிறேன். எங்கெங்கே இப்படி நடைபெற்றிருக்கிறது என்று 60-ஆம் ஆண்டு சட்டம் வெளி வந்த பிறகு, “62 நோடிபிகேஷனுக்கு” பிறகு கூட அரசாங்கம் ‘சர்ப்ளஸ்’ என்று ‘டிக்ளேர்’ செய்து அதற்குப்பின் விற்கப்பட்ட பூமி யாருடையதாக இருந்தாலும் அவர்களையெல்லாம் கண்டு

தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த
(நல்லுடைமைக்கு உச்சவரம்பு வரையறுத்தல்)
இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு

357

1972 ஏப்ரல் 4]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

பிடிக்கவேண்டும்; அதை அரசாங்கம் கையகப்படுத்தி, நிலமற்றவர்களுக்கு பிரித்துக் கொடுக்கும். அதற்கான “காம்பன்சேஷனை” நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு கொடுப்போம்.

வாங்கினவர்கள் யாரிடத்தில் பணம் கொடுத்தார்களோ அவர்களிடத்தில் பணம் பெற்றுக்கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்போது கொண்டு வந்திருக்கும் சட்டத்தில் 40 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கராக குறைத்திருக்கிறோம். கொள்கையளவில் 40 ஆக குறைத்தோம் என்றாலும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்கள் சொன்னது போல், 20 ஏக்கராக, 25 ஏக்கராக இருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள்—அது காலவெள்ளத்தில், குறைய வேண்டிய அவசியம் வரும்போது குறையும். ஆனால் 40 ஆக இருக்கும் இதனை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

இப்படிக் குறைப்பதன்மூலம் எவ்வளவு நிலம் கிடைக்குமென்று சொல்லவில்லை. சொல்லவேண்டும் என்று பாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கேட்டார்கள்—அதைக் கேட்கத் தான் எழுகிறார் என்று எனக்குத் தெரியும்—எவ்வளவு கிடைக்கும் என்பதை இப்போது திடீரென்று சொல்வதற்கில்லை. “ஆதரைஸ்டு ஆபீசர்களை” வைத்திருக்கிறோம். அந்தத் தேதியிலிருந்து யாரும் நிலத்தை விற்பனை முடியாது. விற்பனையும் சொல்லாது. எனவே 60 என்பதை 40 ஆக குறைக்கிறோம். 60 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர்ஸ் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து மீதி 20 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர்களை அரசாங்கம் கையகப்படுத்தும். எவ்வளவு வரும் என்று இப்போது சொல்வதற்கு என்னிடத்தில் புள்ளி விவரம் கையில் இல்லை. விரைவில் சேகரிக்கும்படி அதிகாரிகளைக் கேட்டிருக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தருமாறு மாமன்ற உறுப்பினர்களை சபாநாயகர் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்கள், தன்னுடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்தியதால், அவருடைய திருத்தம் அவையின் வாக்கெடுப்பிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Second Amendment Bill, 1972 (L. A. Bill No. 15 of 1972) be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration clause by clause.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3

MR. SPEAKER: The question is:

“That Clause 3 do stand part of the Bill”.

தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த
(நிலவுடைமைக்கு உச்சவரம்பு வரையறுத்தல்)
இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு

[Thiru Manali C. Kandaswami] [1972 ஏப்ரல் 4]

THIRU MANALI C. KANDASWAMI: Sir, I move the following amendment:—

“In sub-clause (3) of clause 3, for the figure and words ‘40 standard acres’, substitute the figure and words ‘25 standard acres’.

The amendment was duly seconded.

THIRU A. K. SUBBIAH: Sir, I move the following amendment.

“In sub-clause (3) of clause 3, for the figure and words ‘40 standard acres’, substitute the figure and words ‘20 standard acres’.”

The amendment was duly seconded.

THIRU N. K. PALANISWAMY: Sir I move the following amendment:—

For sub-clause (3) of clause 3, substitute the following:

“(3) in section 5 of the principal Act, in sub-section (5), for the figures and words ‘60 standard acres’, the figures and words ‘15 standard acres’ had been substituted.”

The amendment was duly seconded.

The amendment of Thiru Manali Kandaswami was by leave withdrawn.

The amendments of Thiruvallargal N. K. Palaniswami and A. K. Subbiah were put and lost.

Clause 3 was put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: Sir, I move “That the Bill be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

(இ) தமிழ்நாடு 1972 ஆம் ஆண்டு குடிநீர் வழங்கு - வடிகால் வாரியத் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1972.)

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு குடிநீர் வழங்கு—வடிகால் வாரியத் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு * (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1972) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று நான் முன்னுரைக்கிறேன்.

* 30—3—1972-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. ..